SLAVA
PRESVETOJ
KRVI ISUSOVOJ

NAPISAO
DR JOSIP LANG
BISKUP

1929.
Tiskara i naklada Narodne Prosvjete, Zagreb.

36211 8

ORDINARIATUS ARHIDIOECESIS ZAGREBIENSIS.

Nr. 1518

NIHIL OBSTAT.

Krešimir Pećnjak, m. pr.
censor.

IMPRIMATUR.

Datum. Zagrebiae, die 23. februarii 1929.

Dr. Dominikus Premuš.
Episcopus Consecratus. Vicaris Gen.

SLAVA
PRESVETOJ KRVI ISUSOVOJ

PROMATRANJA
O PREDRAGOCIJENOJ KRVI
I
VJENČIĆ MOLITAVA

NAPISAO
Dr JOSIP LANG
BISKUP

FSSPX
Kapela svetog Josipa, Zagreb

3. IZDANJE

U ZAGREBU 1929.
IZDALA NARODNA PROSVJETA

TISKARA „NARODNE PROSVJETE“ U ZAGREBU

SADRŽAJ.

Strana

Predgovor k I. izdanju. 5
Pregovor k II. i III. izdanju. 6
O štovanju presv. krvi Isusove. 7
Osobiti štovatelji presv. krvi Isusove. . . . 10
Ostaci presv. krvi. — Čašćenje presv. krvi u Ludbregu. 16
Kako da častimo presv. krv Isusovu. 19
Promotri nadalje, kad je sve Isus svoju krv prolio. 22
Još jedan način, kako da častimo krv Kristovu 27
Pobožnošću k presv. krvi Kristovoj možeš spriječiti mnoge teške grijehe. 30
Pobožnost k presv. krvi olakoćuje muke dušama u čistilištu. 32
Čudesa presv. krvi Isusove. 33

VJENČIĆ MOLITAVA.

Molitve na čast presv. krvi Isusovoj. . . . 41
Molitve na čast pregorkoj muci i smrti Isusovoj 59
PUT KRIŽA. 69

PREDGOVOR K I. IZDANJU.

Jedna od najmilijih i po našu dušu jedna od najkorisnijih pobožnosti u kat. Crkvi jest pobožnost k presvetoj krvi Isusovoj. Ova nam pobožnost tako živo dozivlje u pamet svu gorku muku i smrt Gospodina Našega Isusa Krista i Njegovu neizmjernu ljubav prema nama, koju nam je tom mukom i smrću očitovao. Ima krajeva u Crkvi, gdje se veoma lijepo njeguje ova pobožnost k presv. krvi, pa na prošnju i vruću želju drugih napisana je ova knjižica, da bi se ova pobožnost i kod nas što bolje upoznala i dušama što više koristi donijela. Sastavljena je pak više manje po onom, što je o tom napisano već u drugim knjigama, koje su od Crkvene vlasti odobrene. Bilo sve na čast i slavu presv. krvi Isusovoj, a na korist mnogim kršćanskim dušama!

PREDGOVOR K II. I III. IZDANJU.

Prvo izdanje ove knjižice vrlo se brzo raspačalo, napose u Ludbregu, gdje se osobito časti presv. krv, zato je u ovom izdanju dodano i nekoliko riječi o tom prošteništu.

Od prvog izdanja nije ništa ispušteno, samo su neki članci dodani. S dobrohotnom dozvolom vlč. g. Franje *Štefana*, preuzeto je ovamo cijelo poglavlje *„Ostaci presv. krvi"* i *„Čudesa presv. krvi"* iz njegove lijepe knjižice *„Štovanje presv. krvi."*

Pri koncu je dodano više novih molitava iz raznih latinskih i njemačkih molitvenika i k tomu slike za sv. križni put.

Već II. izdanje nije mogao da priredi presv. biskup Dr Josip Lang, koji je upravo u času štampanja bio teško obolio; nešto kasnije I. XI. 1924. ostavio nas je čovjek svetoga života, davši hrvatskom katoličkom narodu ovu prekrasnu knjižicu, koju Narodna Prosvjeta izdaje evo i u trećem izdanju.

O štovanju presv. krvi Isusove.

Sv. je majka Crkva od početka svojega vazda visoko štovala presv. krv Isusovu. Pa kako da ne? Ta to je krv Sina Božjega; pa kao što Sinu Božjemu, jer je pravi Bog, pripada najveće štovanje i sve poklonstvo, tako i presv. krvi njegovoj poradi božanske Osobe, koja ju je primila, pripada najveće štovanje i sve poklonstvo, upravo onako, kako i presv. tijelu Kristovu, u kojem je ova sveta krv potekla.

Krv Isusova krv je Jaganjca Božjega, koji se za spasenje svijeta žrtvovao na drvetu križa, i za spasenje naše u najvećim mukama i s najvrućom ljubavlju prolio svu svoju dragocjenu krvcu.

Sve dobro, što imamo u Crkvi Božjoj, imamo zahvaliti ovoj svetoj krvi Kristovoj. Sama Crkva Kristova plod je krvi Isusove. Bezgrješno začeće Bl. Dj. Marije plod je zasluga krvi Kristove; svi sveti na nebu plod su i slava krvi Kristove; sva obraćenja svih grješnika u svijetu djelo su krvi Kristove; sve krjeposti i sva svetost svih pravednika i na nebu i na zemlji i u čistilištu plod su krvi Kristove; sva oslobođenja vjernih duša iz čistilišta u raj nebeski plod su krvi Kristove; svi crkveni oprosti i jubileji učinak su krvi Isusove; svi sv. sakramenti i sva njihova veličajna djelo-

vanja plod su krvi Isusove. Sve u jedno: sve, što je na nebu i na zemlji i u čistilištu dobro i sveto, to je pupoljak, to je cvijetak, da, to je plod krvi Isusove. *Ona je prolivena*, kako reče sam bož. Spasitelj za *oproštenje grijeha*, ali ona je prolivena i za posvećenje i usavršenje svih pravednika i krjeposnika. Vojujuća i trpeća i slavna Crkva, kako spomenusmo, djelo je krvi Sina Božjega. Ali zar ne kaže sv. Pavao starješinama Efeškim, kad im govori o biskupima, koji Crkvom ravnaju, da je Isus krvlju svojom zadobio Crkvu svoju. *„Pazite dakle na sebe i na sve stado, u kojem nas Duh sveti postavi biskupima, da pasete Crkvu Gospoda i Boga, koju steče krvlju svojom"*. (Dj. Ap. 20, 28.). Zar ne veli isti sv. Apostol, da smo mi, koji bijasmo nekoć daleko od Boga, po krvi Kristovoj postali Bogu tako blizu. *„A sad u Isusu Kristu vi, koji ste negda bili daleko, blizu postadoste krvlju Kristovom.* (Efeš. 2, 13.). Zar ne veli sv. Ivan u Objavljenju o blaženima na nebu, da su u krvi Kristovoj oprali duše svoje: „I reče im: *„Ovo su, koji dođoše od nevolje velike i opraše haljine svoje, i ubijeliše haljine svoje u krvi Jagnjetovoj."* (Objav. 7, 14.). Tako je krv Sina Božjega nepresušivi i prepuni izvor milosti za sve vjernike i za sve duše na svijetu; po njoj se rijeke milosti, da, more milosti izlijeva danomice na Crvuk Božju, na čitav svijet; jer nema milosti ni jedne, koja se ma kojem stvoru i ma kojoj duši daje, a da je nije zaslužila presv. krv Isusova. Sve se dobro svijetu daje po neizmjernim zaslugama prolivene krvi Sina Božjega. Kako li nam po tom ne mora biti dragocjena i predragocjena krv Isusova! Kako da je ne častimo i ne slavimo svim počitanjem svoje duše i svom nježnosti svojega srca!

Da uvidimo još lakše i zornije neizmjernu dragocjenost krvi Isusove, nanizat ću tuj nekoliko riječi velikoga bogoljubnika krvi Isusove, o. Fabera, koji je u čast ove presv. krvi napisao čitavu knjigu. Veli on: „Kad bi se nebo napunilo svetima u bezbrojnim milijunima, pa kad bi ovi sveci bili tako sveti, kako bjehu sv. Ivan Krstitelj i sv. Josip i sveti apostoli i kad bi svojom svetošću mogli sticati uvijek novih i novih zasluga, to sva njihova svetost i sve njihove zasluge zajedno ne bi kroz milijune i milijune godina mogle zaslužiti niti jednu jedinu kapljicu krvi Kristove. I kad bi svi oni sjajni dusi u nebeskom kraljevstvu anđeoskom pristali na to, da svu svoju veličinu na stoljeća i stoljeća ljeta zakapaju u mukama paklenim, dapače kad bi privoljeli na to, da budu posve uništeni u žrtvu Pravdi Božjoj, pak svim tim ne bi mogli zaslužiti presvetu krv Isusovu. I kad bi sve zasluge i milosti i darovi i krjeposti naše premile Majke Marije bez krvi Kristove bile moguće, to bi se one možda poput miomirisa vazda k Bogu dizale, ali nikad i nikad ne bi dragocjenu krv Kristovu mogle zaslužiti. Ne, svi ovi zajedno i sveci i anđeli i sama preblaga Djeva Marija,

ne bi sa svojom divnom i sjajnom svetošću, pa da ova u beskrajnim stoljećima još divnija i sjajnija postane, svi ti ne bi mogli ni jednu jedinu kapljicu predragocjene krvi Isusove zaslužiti, ili ono preslavno Otajstvo Utjelovljenja Sina Božjega, kojega divna i spasonosna snaga i sila na ovoj predragocjenoj krvi počiva.

Ah, Bože moj, kako li ova misao napunja srce moje najslađom radosti, da se vazda i u svemu imam oslanjati na svesilnu svemoć Božju i na nezasluženu darežljivost Božju a ne na svoju bijednu ništavost, i da sve, a ma baš sve i veliko i malo imam zahvaliti Isusu Gospodinu! O premilosrdni Bože, to je čista radost na zemlji, koja je najbliža onoj nepojmljivoj tadosti na nebu.

Osobiti štovatelji presv. krvi Isusove.

Zacijelo među dobrim i pravim kršćanima ne će se naći ni jedan, koji ne bi iskreno poštivao dragocjenu krv Sina Božjega, ta ona nas sjeća na svu muku Isusovu i na sva velika dobročinstva, koja po muci Isusovoj zadobismo i još danomice dobivamo. Međutim ima među dobrim kršćanima i takovih, koji su osobitu pobožnost gojili prema presv. krvi božanskoj.

Prva i najveća štovateljica božanske krvi bijaše Bl. Dj. Marija. Tri je sata stajala pod križem na Kalvariji, kad je Isus na križu trpio i umro. Ona je svojim suznim očima gledala one grozne boli Sinka svojega i motrila je, kako iz svih rana tijela Njegova teče obilna krvca na zemlju. Ona je znala, da Isus dragi u Srcu svojem one rane i onu božansku krv bez prestanka žrtvuje Ocu nebeskom ljubavlju neizmjernom, da onom krvi zadovolji Pravdi Božjoj za grijehe naše i isprosi nam svaku milost Božju. Pa to je činila i ona sama. Sjedinila se s Isusom i u najvećoj boli Srca klanjala se onoj božanskoj krvi i prikazivala ju nebeskome Ocu za pomirenje svijeta, za pomilovanje i oproštenje naših grijeha. O kako su joj bile mile i drage one presvete rane na tijelu Isusovu, iz kojih je tekla Božanska krvca, kako dragocjena i mila ova krv, koja Pravdi Očevoj daje potpunu zadovoljštinu za opačine svijeta. Kad je za tim Majka Božja iza svršena pogreba mrtvoga tijela Isusova vraćala se kući, išla je opet kroz Kalvariju i opet se poklonila presvetoj krvi, kojom je bio poškropljen sv. Križ i nakvašeno tlo od Kalvarije. Od onoga dana nije Marija nikad više zaboravila krvi Sina Božjega, što više svaki je dan mnogo puta na nju mislila, i njoj se klanjala i Ocu je nebeskom prikazivala za obraćenje svijeta. Zaista je Marija bila najnježnija štovateljica krvi Isusove. Njoj je bila najveća i jedina radost na tom svijetu promatrati divna djela Božja, ali u prvom redu muku i smrt, rane i krv Božanskoga Spasitelja. A promatrajući to, rasla je u njezinu srcu ljubav Božja u neizmjerno.

Drugi veliki štovatelji presv. krvi Isusove bijahu sv. apostoli. Iza Majke Božje oni su najbolje upoznali neizmjernu cijenu krvi Isusove. Oni se raziđoše širom tada poznatoga svijeta idući od naroda do naroda i posvuda propovjedajući Isusa Raspetoga, kako i veli sv. Pavao: „*A mi propovijedamo Krista razapetoga, Židovima smutnju, a Grcima bezumlje. Onima pak, koji su pozvani, Židovima i Grcima, Krista, Božju silu i Božju premudrost.*" I opet: „*Nijesam mislio, da znam što među vama osim Isusa Krista i to raspetoga.*" (1 Kor., 1, 2.). A propovijedajući Isusa raspetoga, propovijedahu dašto o božanskoj njegovoj krvi za grijehe svijeta prolivenoj. To lijepo razabiremo iz riječi sv. Pavla Židovima:

„*Krist, došavši kao veliki svećenik budućih dobara, kroz bolji i savršeniji šator, koji nije rukom građen, to jest, nije od ovoga stvaranja, niti kroz krv jarčiju ili teleću, nego kroz svoju krv uđe jednom u svetinju i nađe vječni otkup. Jer ako krv jareća i bikova i pepeo junice posut nečista posvećuje na čistoću tjelesnu, kamo više će krv Krista, koji po Duhu Svetom sebe prinese neokaljana Bogu, očisti savjest vašu od djela mrtvih, da živimo Bogu živu.*" (Žid. 9.).

Sv. Ivan evanđelista rado spominje Božanskoga Spasitelja, kao Jaganjca Božjega, koji oduzimlje grijehe svijeta. On u duhu gleda Gospodina, gdje kao Jaganjac na Križu s najvećom krotkosti, ljubavi i strpljivosti

prolijeva krv za grijehe naše. — Velika štovateljica krvi Isusove bijaše sv. Katarina Sienska. Bijaše to jedna od najvećih žena svojega doba, koja je općila i s kraljevima i papama te veoma snažno utjecala na razvitak crkovnih događaja u ondašnje doba, dakako na korist sv. Crkvi i Apostolskoj Stolici. Ona je mnogo pisala i biskupima i kardinalima i papama ali bi vazda počimala riječima: „*Ja vama pišem u predragocjenoj krvi Isusa Krista*" Tako se ta po naravi plaha, ali kad se radilo. za stvar Božju, neustrašiva djevica i kršć. junakinja u svemu pouzdavala u moć i silu presv. krvi Isusove. — U velike je poštivala presvetu krv Kristovu druga glasovita žena u crkvenoj povijesti sv. Marija Mandaljena Pazijska. Ona bi u danu po pedeset puta prikazala krv Isusovu Ocu nebeskomu za spasenje živih i mrtvih i na taj bi način veoma mnogo duša spasila. Velik je štovatelj presv. krvi bio svete uspomene Pijo IX. On je naredio da se svetkovina dragocjene krvi Kristove ima slaviti svake godine u čitavoj katol. Crkvi i to početkom mjeseca srpnja. Dekret, kojim to naređuje, počinje riječima: „Mi smo otkupljeni predragocjenom krvlju Isusa Krista". To podsjeća na onaj događaj u povijesti izraelskoj, kad je po naredbi Božjoj išao anđeo osvetnik, da pobije sve prvijence u čitavom Egiptu, a poštedio je prvijence Izraelaca. koji su krvlju vazmenoga jagnjeta namazali pragove od svojih kuća; ali koliko će više onda, kako

lijepo uči i sv. Ivan Zlatousti, krv Jaganjca Božjega zaštititi od gnjeva Božjega i od napasti satanskih sve one, koji na osobiti način poštivaju ovu dragocjenu krv Spasiteljevu. — Veliku pobožnost njeguju prema svetoj krvi Kristovoj duhovni redovi u kat. Crkvi, među njima osobito Pasionisti, Službenici Marijini iliti Serviti, pa Misionari od dragocjene krvi i ženski red: „Sestre predragocjene krvi Isusove". Oni prvi i sami uveliko poštivaju dragocjenu krv na razne načine, i opet propovijedaju rado i druge upućuju u ovu sv. pobožnost; a i sestre presv. krvi Isusove goje veliku pobožnost k dragocjenoj krvi, pa kako se pod okriljem ove sv. krvi mnogo bave uzgojom mladeži i školom, a i njegom bolesnika, to i u srcima djece i mladeži i bolesnika njeté i uspiruju ljubav k božanskoj krvi Isusovoj.

No u opće teško će biti naći iskrenih kršćana, koji ne bi dragocjenu krv Jaganjca Božjega od srca častili i slavili, jer su svi osvjedočeni, da smo ovom krvlju otkupljeni i spašeni. Ali među njima odlikovao se nada sve ovom pobožnosti bl. Gašpar od Bufala, kojega prozvaše apostolom pobožnosti k presv. krvi Kristovoj. On se rodio 6. prosinca god. 1786. od siromašnih ali pobožnih roditelja u Rimu. Za mladosti svoje revno je učio i krasno napredovao, pa ne samo u naucima nego i u krjepostima. Zaređen za svećenika htjede da pođe; k poganima, da im naviješta Krista raspetoga ali morade ostati u Italiji i tu raditi za slavu

Božju. Bio je član kongregacije Misionara od presv. krvi Isusove. Kao takav djelovao je za Krista tako neumorno i blagoslovno, te o njemu reče neki sluga Božji: „Sve je to, što čini o. Gašpar, izvanredno djelo Božje; otac Gašpar baštinio je duh sv. Franje Žavera". Sveti je Franjo naime gorostasna djela za sv. vjeru činio u Aziji, u Indiji i Japanu. Pun zasluga za nebo umrije o. Gašpar 28. prosinca 1837. u Rimu na glasu svetosti; pa je u istinu pošto su se na njegov zagovor zbivala čudesa, proglašen blaženim 18. prosinca god. 1904. Taj je sluga Božji vanrednom pobožnošću štovao dragocjenu krv Kristovu. On je regbi u svim svojim propovijedima govorio sa svom usrdnošću *„o predragocjenoj krvi Isusovoj, o toj neizmjernoj cijeni našega spasenja"*. Najmilije mu je djelo bilo nastojati, da se posvuda raširi pobožnost k presv. krvi Isusovoj. Pa zbilja, njegovim se nastojanjem ta pobožnost raširila na daleko i široko. U Franceskoj, Italiji, Španiji, Nemačkoj, Poljskoj i Siciliji, pače i u Egiptu u Indiji i Kitaju i u najudaljenijim krajevima Azije. Bog mu je dao, da je u duhu više puta vidio strašne kazne, koje će stići ljude poradi svakojakih teških grijeha, i tad bi sa suznim očima prosio svoju braću, neka bez prestanka prikazuju Ocu nebeskomu presv. krv Isusovu, da se udostoji poradi krvi Sina svojega odvratiti od ljudi teške kazne. Govorio bi često bl. Gašpar, da će sigurno u Boga naći milosrđe oni, koji budu presv. krv

Isusovu osobitim načinom poštivali. On je i sam za svojega života iskusio, kako se ovom pobožnošću može utažiti srdžba Božja i naći milosrđe Božje. G. 1837. bjesnila je u Rimu kuga, malo prije smrti svečara, ali tako žestoko, da je na stotine ljudi umiralo u jednom danu. Po nalogu sv. Oca pape držao je o. Gašpar sv. poslanstva u više crkvi u Rimu i pri tom vršio pobožnost k presv. krvi Isusovoj. I nestalo je kuge. Dvanaest godina kašnje plane revolucija u Rimu, i sv. Otac papa Pijo IX. morade bježati iz Rima. Malo je bilo nade, da bi se mogao tako brzo povratiti u Rim; ali baš tada on naredi, da se presv. krv Kristova posebnom svetkovinom slavi u cijeloj Crkvi, i sveti se Otac dobrza povrati u Rim. Gospodin Bog je bezbrojne milosti udijelio u svako doba onim kršćanima, koji su častili krv Isusovu. Na prošnju bl. Gašpara sv. Otac je ovu pobožnost obdario i velikim crkvenim oprostima.

Ostaci presv. krvi. — Čašćenje presv. krvi u Ludbregu.

Po Božjoj providnosti imamo nešto ostataka presv. krvi Isusove.

Sveta nas povijest uči, da su kršćani u prvim stoljećima s pogiblju života sabirali i čuvali krv svetih mučenika.

Tako su na grobu sv. Stjepana, prvog mučenika, našli posudicu s njegovom krvlju.

Ne zna se izvjesno, da li su Marija, Majka Isusova, Josip Arimatejski i pobožne žene na Kalvariji poslije, kako su pomazali sv. tijelo Isusovo, sahranili i predragu krv, koja je tekla iz rana Isusovih. O tom nam sv. evanđelje ništa ne pripovijeda. Ali nije sve popisano u evanđelju, što se s Isusom događalo, kako to veli sv. Ivan evanđelist.

Ali nam pobožna predaja, kojoj možemo vjerovati, veli, da je presv. Bogorodica sama rupcem pobrala nekoliko kapljica presv. krvi i vode, koja je iz grudi Isusovih potekla, i da je to ostavila sv. Ivanu.

Poslije nekoliko stoljeća prešao je taj rubac u vlasništvo crkve sv. Marka u Mlecima, gdje se i danas čuva.

Pripovijeda predaja, da je već onaj vojnik (Longin), koji je probo srce Isusovo, ocutio moć presv. krvi njegove. Vele, da je bio na jedno oko slijep i da mu je jedna kapljica presv. krvi Isusove pala u oko to, pa da je odmah progledao. Pripovijedaju, da je poslije postao kršćanin, biskup i mučenik, koji se slavi na 15. okžujka. — Tako je svojom krvi vratio Isusu krv, što ju je kopljem prolio.

U Štajncu u Tirolu čuvaju dragocjenu krv Isusovu, koju je, kako se pripovijeda, Marija Magdalena na Kalvariji pod križem sabrala.

Presv. krv Isusova časti se i u Ludbregu, u Podravini, još od vremena pape Julija II. (1503.—1513.) i pape Pija VI. (1775.—1799.),

koju pobožni kršćani iz daleka rado pohađaju, da joj iskažu svoje veliko štovanje.

Pohađa se presv. krv u Ludbregu svake godine u tri dana i na nedjelju prije Male Gospe (pred Malom Mašom).

Zašto se časti presv. krv Isusova u Lud, bregu, najljepše se ističe u buli (papinskom pismu) sv. oca Leona X. od god. 1512., koja se čuva u župskom arkivu u Ludbregu. U Ludbregu je oko god. 1410. živio svećenik koji je mnogo o tom razmišljao, da li je doista poslije pretvorbe (i podizanja) u kaležu prava krv Isusova pod prilikom vina. Jednoga je dana služio sv. misu. Izrekavši nad kaležem riječi pretvorbe, posumnja o nazočnosti presv. krvi pod prilikom vina. Zato stavivši kalež na oltar, zaviri u nj. Pa gle — u kaležu nema više prilike vina, nego prava krv gdje kipi. Bog je učinio čudo, da mu raspr̀si sumnju. Svećenik se prepadne, spremi tu krv i zazida je zajedno s kaležem iza žrtvenika u gradskoj kapelici. Tu je to dosta dugo čuvao, ne kazujući o svemu nikome ništa. No naskoro svećenik pogibeljno oboli. Bolestan ležao je dulje vremena. Napokon se dade ispovjediti, a poslije ispovijedi iskaže ispovjedniku sve, što se dogodilo s kaležem. Priznavši sve premine blago u Gospodu.

Ta je sv. krv poslana u Rim k sv. Ocu Papi. Stvar se je dugo istraživala. Od prilike sto godina poslije, kako se to dogodilo, preda molbu plemić Tomo Zercz, vlasnik imanja Lethgenut,

papi Juliju II., da se stvar riješi. Papa je sve dao istraživati dvojici opata: de Boersu i de Chyaku, koji su tada boravili u Zagrebu. No sv. otac Julije II. naskoro umre, a njegov nasljednik Leon X. ispitivanje dovrši i izda o tome pomenutu bulu.

Kalež, kako se u toj papinoj buli spominje, s presv. krvi poslan je u Ludbreg župskoj crkvi sv. Trojstva za vječno klanjanje i čuvanje.

Od onoga su se vremena u toj crkvi po štovanju sv. krvi dogodila mnoga čudesa, kako to svjedoči knjiga spomenica, što se na župskom dvoru u Ludbregu čuva.

Dugo je vremena u župskoj crkvi u Ludbregu bila čašćena ta presv. krv. No kako je ovo mjesto bilo otvoreno napadajima turskim, prenesli su je u grad Gotalovac. Posljednji je potomak iz toga grada bio Stjepan Pucz, predstavnik kaptola zagrebačkoga. Poslije je ta presv. krv došla u ruke obitelji Pasztory i Szegyeny. A kad su bili Turci sretno protjerani iz Kaniže, donešena je opet u Ludbreg. Poradi veće sigurnosti spremila se u gradsku kapelicu, koja još i danas stoji. Odatle se je u oči svakog proštenja u procesiji nosila u župsku crkvu, dok je nije župnik Jambreković god. 1815. posve zadržao u župskoj crkvi.

Kako da častimo presv. krv Isusovu?

To se može vrlo lijepo učiniti na više načina.

1. Slušanjem sv. mise. U svetoj misi prikazuje se Gospodinu Bogu ona ista sv. žrtva, koja se je prikazala i na križu, samo što to biva nekrvnim načinom. Ali i u sv. misi prikazuje se Bogu ona ista presv. krv, koja se žrtvovala na križu, i žrtvuje se i na poklon i u hvalu presvetomu Trojstvu i u zadovoljštinu za naše grijehe i u prošnju za sve naše potrebe. Tuj u sv. misi ima ta krv onu istu neizmjernu vrijednost, koju je imala i na krlžu i tuj se na oltaru na neki tajanstveni način razlijeva, kad se napose posvećuje tijelo Kristovo, a napose krv Kristova, da nam se živo predoči, kako se ta krv na križu u istinu razlijevala, kad se iz presv. rana Kristovih dijelila od tijela. Kad smo dakle kod sv. mise, poklonimo se presv. krvi, žrtvujmo ju Ocu nebeskomu i za grijehe naše i za grijehe drugih, prosimo po onoj krvi sve milosti i sve dobro, koje potrebujemo i mi i svi ljudi.

2. Drugi način štovanja presv. krvi Isusove biva po tom, da rado i često primamo sv. pričest; jer onda primamo ne samo presv. tijelo Kristovo, nego u tom živom tijelu i njegovu presv. krv, i duša se naša sjedinjuje s ovom dragocjenom krvi i čisti se u njoj sve više i više od svojih požuda i ljaga grješnih i posvećuje se raznim krjepostima, a osobito se rasplamćuje žarkom ljubavi i dobiva veliku duševnu jakost. Pa kad smo primili sv. pričest, molimo smjerno i zaufano Gospodina našega, da se milostivo

udostoji sve to podijeliti duši našoj poradi svoje dragocjene krvi.

3. Treći način štovanja krvi Isusove biva po tom, da razne molitve usmene molimo na čast Božanskoj krvi. Ima mnogo molitava sastavljenih na čast krvi Isusovoj i Sv. Stolica je mnoge od tih molitava obdarila svetim oprostima, koje možemo namijeniti i dušama u čistilištu. Ali i druge molitve, koje nijesu izrijekom složene na čast presvetoj krvi Kristovoj, možemo njoj na čast prikazati, ako moleći ih mislimo pri tom na Božansku krv i učinimo namjenu, neka bude ona molitva na slavu krvi Isusove, a po svetoj krvi neka nam Bog udijeli svaku blagodat svoju.

4. Vrlo je dobar i koristan način štovanja presv. krvi, ako češće razmatramo pobožno o Božanskoj krvi. — Od početka svijeta do Krista bili ije žrtava; a u St. Zavjetu bilo, je propisano i naređeno od samoga Gosp. Boga što i kako se ima žrtvovati.

Žrtvovale se Gosp. Bogu ovce, jaganjci, telad, goveda, golubi i grlice itd. Kod tih žrtava vazda se prolijevala krv i Bogu prikazivala. Tim žrtvama i tom krvlju iskazivao je čovjek i vas narod svoje dužno počitanje i poklonstvo Višnjemu Bogu. Ali su one sve bile i slike i prilika žrtve N. Zavjeta i one presv. krvi, koja će se tom novozavjetnom žrtvom proliti za spasenje svijeta. Sve su te žrtve podržavale i živu vjeru i ufanje i ljubav prama budućemu Spasitelju. Ali ma da je bilo od iskona ljudskoga

roda do Krista na tisuće i milijune krvavih žrtava, sve te žrtve i sva ona prolivena krv žrtvena ne mogu se isporediti sa jednom jedinom žrtvom Božanskom na križu, što više, sve one žrtve starozavjetne imale su svoju snagu i silu od žrtve novozavjetne i sva ona krv prolivena u bezbrojnim žrtvama starozavjetnim imala je svoju snagu i krjepost jedino od krvi prolivene na k,ižu. Zato su i bile starozavjetne žrtve Bogu mile, jer su bile i slika krvave žrtve na križu, i od nje imale svoju moć. O koli je uzvišena po tom ona žrtva, koju je Isus prikazao za nas Ocu Svome na križu, koli dragocjena i neizmjerna vrijednost presv. krvi na križu prolivene. Jedna kap te krvi više vrijedi, nego li svi milijuni žrtava, koje se Bogu prinašahu prije Krista. Pa tko da ne poštiva ovu tako dragocjenu i predragocjenu krv Spasitelja svijeta!

Promotri nadalje, kad je sve Isus svoju božansku krv prolio.

Bilo je to prvi put osmi dan iza Njegova poroda, kad su ga obrezali i kad je dobio slavno ime Isus. Mali je Isus živo osjećao onaj odrezak svojega tijela oštrim nožem, jer je bio kod potpune svijesti, a njegovo je tijelo bilo tako nježno. Tad je potekla prvikrat krvca iz Njegova presv. tijela. To bijaše prva žrtva, koju on vidljivo učini Ocu nebeskomu; a one kapljice krvi bijahu prvijenci njegove krvi, koju će kasnije proliti, sveti i

svečani zalog ove krvi, koju će sam proliti u svojoj večernjoj žrtvi na drvetu križa. Tko bi shvatiti mogao, kolikim bogoljupstvom se Marija klanjala onoj krvci i prikazivala je Ocu nebeskomu! Tako je Gospodin započeo svoj život krvlju, da ga i zapečati i završi krvlju.

Drugi put je Gospodin prolio svoju krv u smrtnoj stisci na brdu Maslinskom. Božanski je Spasitelj vruće ginuo za tim, da za nas prolije krv svoju i da za nas umre. „*Krštenjem, reče sam, treba da se krstim (krštenjem krvi) i kako mi je teško, dok se ne svrši.*" (Luk. 12, 50.). Ali kad je došao čas trpljenja blizu, opirala se snažno tomu njegova čovječanska narav i On reče: „*Oče moj, ako je moguće, neka me mimoiđe čaša ova.*" (Mat. 26. 39.). Ali Otac nebeski posla anđela svojega, da Isusa kao čovjeka utješi i da mu javi, da Otac nebeski hoće, da On trpi. Tada Gospodin počne opet moliti svom usrdnošću i zapane u smrtnu borbu i od žestine borbe udari sveta krv na sve pore na tijelu i krv poteče, kako i veli sv. Luka: „*I budući u borbi, moljaše se dalje; znoj pak njegov bijaše kao kaplje krvi, koje kapahu na zemlju*". (Luk. 22, 44.). Tako proli Gospodin svu krv svoju za nas s najvećom duševnom boli, smrtnom boli.

Treći put je Isus prolijevao svoju krvcu, kad su ga po nalogu Poncija Pilata vojnici bičevali. Pilat je htio, da na taj način udobrovolji bijesne Židove i umiri njihovu mržnju, da ne traže dalje smrti Isusove. Ali

vojnici nijesu znali za milosrđe. Udarali su svom okrutnošću oštrim bičevima po presvetom tijelu, a bilo je to tijelo najnježnije i najosjetljivije, što je ikad bilo u ljudskom rodu. To bijahu strahovite boli. Inače je bilo propisano, koliko se udaraca smije dati okrivljeniku, ali kod nevinoga Isusa nijesu na to pazili, nego što je Isus mirnije i krotkije trpio, to su ponosni vojnici strašnije udarali i stotinu i stotinu udaraca groznih nevinome tijelu zadali. Tijelo je Isusovo bilo kao jedna rana, izgledao je, kako veli prorok, više kao gubavac, kojemu se živo tijelo od gube raspada, nego bi kao čovjek u naponu muževnosti. Prorok je stoljeća prije u duhu gledao te rane i prorekao: „*Od pete na nozi do tjemena glave nema na njemu zdravoga mjesta... Vidismo ga kao gubavca udarana.*" (Isaij.). Jasno je, da je pod tim udarcima krv Božja na sve strane brizgala i tekla i odijelo i krvnike i zemlju najobilnije nakvasila. A Sin Božji u najvećoj boli tijela i duše pritajio je one rane i onu krvcu za grijehe svijeta, osobito za sve nečiste grijehe, za neumjerenosti u jelu i pilu, u zabavama i igrama i za sve razmaženosti i lijenosti.

Četvrti je put Isus prolijevao krv, kad su ga vojnici i bez naloga Pilatova oštrim bodljikavim trnjem vjenčali i kad su trskom trnje nemilo u glavu zabijali. Kako li je glava nježna i osjetljiva! Pa božanska glava mora da primi u se čitav vijenac oštroga i velioga trnja; okrutnost ljudska, nezadovoljna tim,

uzimlje trsku i zabija trnje u glavu i sljepoočnice! Glava i možđani Gospodnji šumjeli su i gorjeli od užasne boli. A krv sveta, ona je kao potočić briznula i potekla niz svete obraze Isusove i ocrvenila ih, pa i vlasi božanske bijahu pune i prepune krvi. A te boli i tu krvcu žrtvuje Isus Ocu neveskomu za nas; žrtvuje ju za sve naše ohole i pohlepne i mečiste misli, za sva sumnjičenja i kriva osuđivanja, za svu nevjeru i bahatost, za sve nemilosrdne i tašte misli, a i za sve opake i grješne želje ljudske i za sve što čovječji jezik riječima sagriješi.

Peti put je Gospodin prolio svoju krv, kad je nosio svoj teški križ na Kalvariju. Tijelo je Isusovo bilo puno rana, a križ težak, kako li se po tom pod težinom križa iz svetih rana na tijelu istisnuta krvca i nakvasila onaj križni put. Život naš je kao jedan neprekidni put križa i treba da je nakvašen ako ne krvlju našom, a to suzama i mukama i bijedama svakojakim. A krv Kristova zaslužila nam je, da nam se muke naše olakote i da svoj križni put sretno dovršimo. Koliku li mu dugujemo za to hvalu!

Šesti put je Isus svoju dragocjenu krv prolijevao na gori Kalvariji. Došavši na Kalvariju krvnici su mu skinuli odjeću sa tijela, a pri tom mu opet ozlijedili rane na tijelu, o koje se prilijepila odjeća i krvca je nanovo provrla. Ali još više, kad su ga bez milosrđa na križ pribijali i s križem u vis podigli, te dno križu spu-

stili u jamu. O kako li se je onda streslo tijelo na križu i proširile rane se, a krv je bujicom potekla na zemlju. A tako je za ona tri sata, što je Isus na križu visio, krv neprestano curila na tle, sad jače sad slabije, sve dok nije Isus umro. To izlijevanje krvi i upala svetih rana prouzrokovalo je u Gospodinu onda silnu žeđu i On zavapi: „*Žedan sam*" (Iv. 19, 29.). Tim bje dovršena ona velika krvna žrtva, koja je zadovoljila Pravdi Božjoj i donijela svijetu žuđeno spasenje. O kako li rado i često moramo misliti na ovo nepojmljivo djelo pravde i milosrđa Božjega!

Sedmi put je prolivena krv Isusova poslije smrti njegove. Kad su došli krvnici, da prelome goljeni na nogama razapetima na Kalvariji, e bi ovi što prije umrli, a onda još istu večer bili ukopani, jer je drugi dan bio veliki praznik, učiniše to jednome i drugome razbojniku, koji bjehu s Isusom razapeti; ali Isusu nijesu prelomili golijeni, jer je bio već umro, a tako je bilo i od prorlka prorečeno, nego jedan vojnik, po imenu Longin, uzme palicu i zarine ju u presveti bok Isusov sve do u božansko Srce Isusovo i namah poteče, kako svjedoči sv. Ivan evanđelista, krv i voda, znak, da je uistinu umro. To bijahu zadnje kapljice krvi Isusove, i tako nam je dao svu svoju dragocjenu krvcu za spasenje naše. Ljubeći nas, ljubio nas je do kraja. A tim draže moraju nam biti zadnje kapljice krvi, jer su potekle iz sredine otvorena Srca i to božansko Srce

ostalo je nama za uvijek otvoreno i sigurno utočište.

Evo, kad je sve Isus prolijevao za nas krv svoju, a ti u promatranju svojem možeš promatrati čas ovo čas ono prolijevanje. Ali da ti bude ovo promatranje na korist, promisli pobožno: Tko je onaj, koji prolijeva krv ovu? Sin Božji. Za koga je prolivena krv sveta? Za mene i za sve ljude, da se oslobodimo grijeha, da živimo sveto i u nebo dođemo. Na koji način je ova krv prolivena? U najvećim mukama, ali s najvećom ljubavlju. Promatrajući to tako, treba da probudimo u duši svojoj razna sveta čuvstva i čine raznih krjeposti.

Čine poklonstva, zahvalnosti, ljubavi, samilosti. Treba da se poklonimo krvi Isusovoj, jer je svakoga poklona dostojna, da smo zahvalni Isusu za toliku žrtvu i muku, u kojoj je prolio svu svoju krv, da probudimo u sebi saučešće sa trpljenjem Isusovim, da ga ljubimo svim srcem, kako je On nas ljubio i krvlju svojom zasvjedočio, pa da i mi i djelima i trpljenjem zasvjedočimo Isusu svoju ljubav. Na ovaki način častiti presv. krv Spasiteljevu njemu je veoma milo, a nama veoma korisno.

Još jedan način, kako da častimo krv Kristovu.

Možeš još na jedan i to veoma lagan način slaviti krv Isusovu, a to je, da u duhu

prinosiš krv Isusovu Ocu nebeskomu ili presv. Trojstvu. To dakako učini pomnjivo, pobožno i u ljubavi. To je prikazanje krvi usrdna i smjerna molitva, jer biva kao da veliš: Oče nebeski! nijesam vrijedan, da budem uslišan, ta život je moj pun grijeha i nesavršenosti, ali pogledaj blago na krv Jaganjca Božjega. To je krv preljubljenoga Sina Tvojega, to je krv, koja jače viče k Tebi za milosrđem i pomilovanjem, nego li je krv Abelova vikala za osvetom. Ali ovo prikazivanje krvi Isusove duhom nije samo uzvišena molitva, ono je i više, ono je reći bi žrtva Gospodinu, to je dar, koji mi ponovno prinosimo Ocu nebeskomu, jer je Isus nama ostavio krv svoju, a ta je opet dar Ocu nebeskomu najdraži. Istina, mi taj dar prinosimo Bogu najdostojnije u sv. misi, jer ga ondje prinosimo sa samim Isusom, koji je vrhovni svećenik, i sa službenikom njegovim, svećenikom; ali možemo krv Isusovu i na ovaj način u duhu sami prinositi i to mnogo puta u danu. Sv. Marija Mandaljena reče jednom: „Svaki put, kad stvor žrtvuje ovu krv, kojom je otkupljen, prinosi dar od neizmjerne vrijednosti, koje ne može nitko naknaditi." Ovu vježbu preporuči ovoj svetici sam Gospodin, da suzdrži njegovu desnicu, kad hoće da kazni grješnike. Mandaljena posluša i prikaza dnevice, kako jur spomenusmo, po 50 puta dragocjenu krv za spasenje živih i mrtvih. Ona je to učinila s velikom pobožnošću; i Gospod joj pokaza ne jednom, kako je

po tom mnoge duše na zemlji dovela do obraćenja, a mnoge duše iz čistilišta oslobodila. „*Ova se pobožnost mili Bogu*, veli Longius, *jer ga slavi najboljim i najuzvišenijim načinom.*" Jednom imađaše Mandaljena ovo viđenje od Gospodina. Ona vidje, gdje svi sv. zaštitnici grada Firence, a s njima i mnogi drugi sveci, dolaze pred prijestolje Božje i prose za siromašne grješnike, ali nisu bili uslišani. Iza njih dođoše anđeli čuvari siromašnih grješnika, ali ni oni nijesu bili uslišani. Poslije dođoše i druge bogoljubne duše i goruće moljahu za velike grješnike, ali žrtvovahu zajedno Ocu nebeskom i presv. krv Isusovu, i ovi bijahu poradi presv. krvi uslišani. — Zato je tako lijepa ona molitvica sv. Crkve: „*Vječni Oče, prikazujem Ti predragocjenu krv Isusa Krista kao zadovoljštinu za grijehe svoje i za potrebe sv. Crkve.*" (100 dana oprosta). Tako možemo često učiniti u danu, i kad zvoni i tuče ura, a osobito u napasti, žalosti, u bolesti i pod svetom misom. Bož. Spasitelj reče jednoć sv. Mehtildi: „Ja po svojoj krvi nadvlađujem gnjev Oca svojega i pomirujem čovjeka s Bogom."

Ali najbolji način, kako da prikažeš ovu dragocjenu krv, bit će taj, da usrdno umoliš Majku Božju, neka ju ona prinese Bogu namjesto nas sa svom bogoljubnošću svojega nevinoga srca. Tako ćeš dobiti mnoge i osobite milosti. To nam preporučuju mnogi službenici Božji, a osobito blaženi župnik Ivan Vianney

koji nam reče, da je to najbolja molitva. „Djeco moja, reče, zapamtite to. Svaki put, kad sam dobio koju milost, dobio sam ju na taj način. To ne prevari nikad." U životu sv. Dominika čitamo, kako mu se jednom, kad je propovjedao o Majci Božjoj, pričinilo, da vidi, gdje Bl. Djevica pobožne slušatelje krvlju Sina svojega škropi. A poznato je ono čudo, koje se zbilo pod sv. misom, koju je jednoć čitao sv. Dominik. Trista osoba, među njima i kralj i kraljica, vidješe, gdje za podizanja sv. kaleža Marija presvetu krv izli na prisutne i na čitavu Crkvu. Htjelo se time živo predočiti, kako po svetoj krvi velike milosti dobivaju svi prisutni, a i čitava Crkva.

Molimo dakle Majku Božju osobito kod sv. Mise, da se udostoji krv Sina svojega prikazati Ocu nebeskomu za obraćenje grješnika, za umiruće, za duše u čistilištu, za biskupe i svećenike, za rodbinu i dobročinitelje, za sve naše osobne potrebe i za potrebe cjelokupne Crkve i domovine. Ono, što prinosimo Bogu po Krvi Kristovoj jest neizmjerno više vrijedno, nego li sve ono, za što ga prosimo. Prosimo ga dakle sa svim svetim pouzdanjem.

Pobožnošću k presv. krvi Kristovoj možeš spriječiti mnoge teške grijehe.

Smrtni je grijeh veliko i najveće zlo na zemlji. On nas lišava milosti posvećujuće i prijateljstva Božjega, on nam otimlje sve zasluge, koje smo već za nebo stekli, i ako

u njemu umremo, bit će paklene muke dio naš za sve vijeke. Nikad na tom svijetu ne ćemo pravo spoznati, što će reći smrtno sagriješiti. Sam Sin Božji morao je umrijeti, da nas od grijeha otkupi. Ali i mali grijeh je zlo; iza smrtnoga grijeha najveće zlo na svijetu. Sv. Katarini od Genove dade Gospodin jednom vidjeti grdobe lakoga grijeha i ova se tako ustrašila, da bi bila od straha umrla, da je to viđenje dulje potrajalo. Sveci Božji bijahu pripravni sve muke pretrpjeti prije, nego li i jedan laki promišljeni grijeh učiniti; i kad bi jednim lakim grijehom bili mogli osloboditi sve duše iz čistilišta, oni toga ne bi bili nikad učinili, jer im je bilo više do časti Božje, nego li do ikakova drugoga dobra. Po tom je veliko djelo pred Bogom i na veliku čast Božju, ako tko i jedan smrtni grijeh svojim nastojanjem zapriječi. Pa to nije tako teško. Glasoviti o. Faber uči nas, kako da to učinimo. Veli on:

„Kad bismo svaku večer prije počinka umolili Majku Božju, neka ona dragocjenu krv Sinka Svojega prikaže Gospodinu Bogu u tu namjenu, da se po presv. krvi spriječi u noći koji smrtni grijeh, koji bi se inače učinio, i kad bismo svako jutro za cijeli dan to prikazanje ponovili, to bismo mogli mnoge smrtne grijehe spriječiti." A tim bismo mogli i za svoje grijehe zadovoljiti i neizrecive zasluge za nebo steći. Kolika po tom radost i utjeha duši našoj! Molimo dakle rado svaku večer i svako jutro: „O presveta i neoskvrnjena Djevice Marijo,

molim Te usrdno, daj, prinesi Vječnomu Ocu dragocjenu krv Sina Svojega u tu namjenu, da se ove noći (ili ovaj dan) koji smrtni grijeh zapriječi." Moli k tomu još jednu ili tri Zdravo Marije. Čini to ustrajno i pobožno do konca svojega života; nauči i druge bogoljubne duše tu pobožnost, pa ćeš za nebo premnogo zasluga steći. Sv. Marija Mandaljena jednom je u djetinjstvu cijelu noć gorko plakala zato, što je po danu čula, gdje su se dva čovjeka ljutio svadila i psovala. Šesnaest godina kasnije Gospodin joj u viđenju pokaza divnu slavu, koju je onim suzama zavrijedila. O kolika će po tom biti plaća onomu, koji ne samo tuđe već učinjene grijehe oplakuje, nego iz ljubavi k Bogu nastoji te smrtne grijehe spriječiti. Nastojmo dakle i uputama i primjerom i drugim sredstvima spriječiti smrtne grijehe, a osobito molitvom i prikazanjem presv. krvi Isusove.

Pobožnost k presv. krvi Isusovoj olakoćuje muke dušama u čistilištu.

Presveta je krv Isusova krepko sredstvo, kojim možemo pomoći dušama u čistilištu. O kako li one sirote duše u onim teškim mukama čeznu za kapljicom krvi Kristove! Kako već rekosmo, sveta je Marija Mandaljena često u danu za one dušice prikazivala Bogu krv Kristovu, i Bog joj očitova, da je tim mnogo duša odanle izbavila. Nasljedujmo ju i molimo češće u danu ovu molitvicu: „Oče Vječni, po ruku Bl. Dj. Marije prikazujem Ti predragocjenu krv Sinka Tvojega za siromašne duše u čistilištu", a osobito rado to činimo kod sv. mise. Jednom se ukaza M. Henriku Suzonu duša iz čistilišta i doviknu mu: „Brate, krvi, krvi nam trèba, da nam se ublaže muke. Svete mise, sv. mise, neka se čitaju, kako smo si to nekoć obećali." Kad je sv. Ivan od Alverna na neki dušni dan služio sv. misu i prikazivao Ocu nebeskomu presv. tijelo Isusovo, i molio ga, da po krvi Sina Svojega oslobodi duše iz čistilišta, vidje, kako se veliko mnoštvo onih duša poput žarkih iskrica iz peći vinulo iz čistilišta put nebesa. Imajmo taj lijep običaj, da svaki put, kad smo kod svete mise, po ruku Marijinih presvetu krv Isusovu prikažemo Ocu nebeskomu za duše u čistilištu. Mnoge i premnoge ćemo tako odmah izbaviti, ili im u veliko muke olakšati, pa to je izvrsno djelo milosrđa. A Gospodin kaže: „*Blago milosrdnima, jer će milosrđe zadobiti.*" (Mat. 5.). A pamtimo i onu riječ Gospodinovu: „*Kojom mjerom mjerimo, tom će se i nama odmjeriti.*" (Luk. 6, 38.). Tko je sada za života tvrda srca prema dušama u čistilištu, ne će poslije svoje smrti naći mnogo duša, koje bi se za nj molile; pa može i to biti, da će se za nj i moliti i sv. mise služiti, a Bog će sve ono možda namijeniti drugim dušama, a ne njegovoj.

Čudesa presv. krvi Isusove.

Veliki su i divni nauci o presv. krvi, što smo ih do sada razmišljavali.

Sada opet razmotrimo čudo, koje se događa u duši čovječjoj kod svake dostojne i pobožne s v. p r i č e s t i.

Sv. Pavao (I. Kor. 10, 16) piše: „Čaša blagoslova, koju blagoslivljemo, nije li zajednica krvi Kristove?" O doista, divnih li riječi apostolovih.

Čovjek, grješnik smije se dotaknuti presv. krvi Kristove, smije piti krv Božju, smije se s Kristom najtjesnije sjediniti, tako da je Krist u njemu, a on u Kristu.

Zato neka bude uvijek srce naše čisto, da bude vrijedno primiti tu presv. krv, da nam bude na zdravlje duši i za život vječni.

A da nam bude srce čisto, rado razmišljajmo o presv. krvi Isusovoj i štujmo njegovo božansko i presv. Srce.

Opominjimo se na one lijepe riječi, što ih je rekla sv. Margareta Alakok: „O kako je slatko, kako je utješljivo umrijeti, ako smo za života rado častili ono presv. Srce, koje će nas suditi."

Ako za života češće dostojno i valjano pripravljeni primamo sakramente pokore i oltara, ako rado dolazimo na službu Božju, ako se čvrsto uzdamo u moć presv. krvi Isusove, ako smrt nađe dušu našu poškropljenu krvlju Isusovom, kao što je nekoć u Egiptu anđeo Gospodnji, kad je ubijao prvence egipatske, našao poškropljena kućna vrata naroda izraelskoga, pa ostavio njihove prvence, onda

se smijemo tvrdo nadati da ćemo po ovoj presv. krvi ući u kraljevstvo Gospodnje.

Čujmo jedan lijepi primjer:

Pripovijeda se, da je živio neki otac, opak i bezbožan, koji nije mario za crkvu, a proklinjao je i razuzdano živio, da je strahota.

Svoju dobru i pobožnu ženu opakim je svojim životom tako žalostio i tako ju zlostavio, da je od tuge i žalosti umrla.

Još mu je ostala jedna dobra kćerka, koja je bila u istinu pobožno, nedužno dijete.

Ona se molila i neprestano plakala, da bi joj se otac popravio i k Bogu se već jednom okrenuo.

Nekoga dana dođe otac opet pijan kući. Dobro dijete padne na koljena pred ocem, te ga zamoli sklopljenim rukama i suznih očiju, neka se popravi i već jednom k Bogu obrati.

Nečovječni otac kao divlji i razdraženi tigar gurne nogom dijete u prsa tako, da mu se je kćerka onesvijestila i zanijemila, te joj krv potekla iz ustiju.

Kad je to razjareni otac vidio, kao da su ga gonili nečisti duhovi, pobjegne od kuće sav uzrujan, što je nedužno dijete tako nemilosrdno udario, i otiđe u vrt.

Međutim za neko vrijeme dođe dobro dijete k sebi, sklopi svoje nedužne ruke i opet stan moliti slabim glasom: „Oče nebeski, koji si pun smilovanja, ja ne prestajem moliti, dok mi se otac ne popravi. — Do sada sam ti za nj prikazivala svoje suze i molitve, a danas ti

prikazujem za njega evo i svoju krv. Smiluj mu se, samo neka se popravi, pa rado umirem."

Nesretni otac sav je u očajanju bludio po vrtu, dok nije onako mamuran i umoran pao na zemlju i tvrdo zaspao.

Za spavanja je imao strašne sne. Pričinilo mu se, da stoji pred sucem Božanskim, na oštrom i pravednom sudu Božjem.

Sud se posljednji začne i prikaže mu se anđeo, koji je čekao, da vagne sva njegova djela.

Na lijevu stranu vage metne anđeo sve grijehe mladenačke toga bezbošca, njegove strašne i velike kletve, surovosti i nemilosrđa i sva zla djela njegova života, i zdjelica od vage duboko padne.

Grješnik se od velikog straha stao tresti na svem tijelu pred oštrim i pravednim sudom Božjim, dok se najednom ne prikaže drugi anđeo, koji je vodio za ruku nedužno ljubazno dijete. — Otac prepozna u tom djetetu dobru kćerku svoju.

Ona brzo pristupi i položi na desnu stranu vage sve svoje molitve i suze, sve zle riječi i udarce, koje je nekriva i nedužna dobila od nemilosrdnoga svoga oca, sve uzdisaje i sve noći, koje je provela u molitvi za oca, ali sve je to bilo premalo, lijeva je zdjelica sveudilj teža od desne.

Žalosnim očima pogleda dijete na pravednoga i milosrdnoga suca, položi svoju krv

na desnu zdjelicu i reče: „Svoju krv dajem, da oca oslobodim."

U tom času skoči lijeva zdjelica vage, otac bi spasen.

Otac se na to probudi u vrtu, pohita kući i nađe kćerku mrtvu. Usnice su joj bile krvave od krvi, koju je darovala za svoga oca.

Strašne sanje grozne prikaze u snu tako su potresle oca, da su ga opametile. Popravio se, lijepo se iza više godina ispovjedio i stao provoditi život dobra, krjeposna i pobožna kršćanina.

Kad je evo krv čovječja od tolike moći, da nam se Bog smiluje, od kolike je onda cijene i moći presv. krv Isusova?

*

Odmah poslije općeg potopa dao je Bog zakon:

„Tko prolije krv čovječju, neka se i njegova prolije, jer je čovjek stvoren na sliku i priliku Božju" (Num. 35, 32).

Znamo iz Sv. Pisma, kad je Kain ubio brata svoga Abela, da ga je Bog prokleo i rekao: „Što si to učinio? Krv brata tvoga viče sa zemlje k meni u nebo." (Gen. 4, 10).

Ako je pred Bogom krv siromašnoga čovjeka, koji nije ništa skrivio, od tolike cijene, od koliko je veće cijene i časti pred njim krv jedinorođenoga Sina njegova?

Što je krv svih ljudi, ako se isporedi samo s jednom kapi presv. krvi Isusove?

Pa eto vidimo neizmjernu ljubav Božju, kako nam Isus ovu presv. krv daje, da po njoj dobijemo oproštenje grijeha, milost Božju i spasenje duše svoje.

Živio neki mladić u mjestu L., koji se podao kartanju i grješnom životu. Kad je jedne večeri zaigrao sve, što je imao, i veliki dug načinio, počeo je psovati Boga i Isusa govoreći u svojoj očajnosti: „Sada o tebi, Isuse, ništa više ne ću čuti niti se više bojim tebe i tvojih prijetnja, jer gore ništa ne možeš učiniti, nego li što si mi ovu večer učinio."

O bezbožni jeziče, dakle ništa gore?

Čekaj malo, pa ćeš se uvjeriti.

Vozio se kući sa svojim prijateljima, kola se prevalila, a on si prebio nogu. K toj bolesti dođe još i groznica, te su liječnici rekli, da za nekoliko dana mora umrijeti.

Sada upozna, da mu Isus može i više učiniti, ali mjesto da se pokaje, počeo je u očajnosti još većma huliti na Boga govoreći: „Bože, kad već imaš u tom veselje, da me mučiš, kad si mi uzeo novac i zdravlje, onda mi daj još i najveće zlo, a to je vječno prokletstvo." Tko ne će, kad takovo što čuje, zatvoriti sebi uši, tko se ne će nebu čuditi, da je zadržalo vatru, te ga nije pretvorilo u prah i pepeo.

A slušajte svršetak!

U očajnosti toga nesrećnika udahnu Bog njegovu dušobrižniku dobru misao.

On stupi u sobu i teče bolesniku: „Čujte, mladi čovječe, jedan vaš dobar prijatelj je

ovdje, koji bi se još prije smrti htio s vama oprostiti."

„Tko je taj?" zapita bolesnik, „kažite mu, neka uniđe." — Sluga Božji ispod svoje časne halje izvadi krvavo raspelo i reče: „Gledajte ovo raspelo, vidite Isusa krvlju oblivena, to je vaš najbolji prijatelj, koji želi s vama govoriti." — Milost Božja obasja i umekša bolesnika. Nepomično je gledao u raspetoga Spasitelja, a on kao da duši njegovoj govori: „Sinko, sad ću ti pokazati, da ti mogu najbolje i da ne ću najgore učiniti. Ja sam te već toliko puta mogao u paklu imati, ali po presv. krvi mojoj dobio si milost, da ću te vidjeti u nebeskom blaženstvu."

Na to bolesnik proplače i sav u suzama pograbi raspelo iz ruku svećenikovih, poljubi ga, iskreno se ispovjedi i pričesti tako skrušeno, da se ni ispovjednik nije mogao uzdržati od suza.

Malo iza toga čistu dušu svoju predade Gospodinu Bogu...

*

I mi ćemo jednoć ležati na smrtnoj postelji i nama će jednom doći posljednji čas, možda i prije, nego li se nadamo.

I nas će plašiti naši grijesi i strašan sud Božji.

Zato ne izgubimo nikada ufanja u moć presv. krvi Isusove.

Isus naš dobri Spasitelj i za nas ju je prolio. On nas je na drvetu križa otkupio i svoju

presv. krv prolijevao, da duše naše očisti i posveti. — O, molimo sada i na čas smrti svoje, neka nam svojom presv. krvlju otvori vrata nebeska.

Više puta molimo molitvicu, za koju je sv. otac papa Pio X. za čas smrti podijelio potpuni oprost: „Gospodine Bože moj, već sada mirna i draga srca iz ruke tvoje primam smrt koje mu drago vrsti, kako se tebi svidi sa svim njezinim tjeskobama, mukama i bolima. Amen."

VJENČIĆ MOLITAVA

MOLITVE NA ČAST PRESVETOJ KRVI ISUSOVOJ.

Dnevna molitva Bl. Dj. Mariji.

O sveta i neoskvrnjena Djevice Marijo! Molim Te za gorku muku i smrt Tvojega ljubeznoga Sina; za boli i suze Tvoje, daj prikaži Vječnomu Ocu predragocjenu krv Sina Svojega za pomirenje i zadovoljštinu naših grijeha, za potrebe naše svete Crkve, za obraćenje grješnika, pogana, nevjernika i krivovjernika, za očuvanje i jačanje nevinih, pravednih i umirućih i za siromašne vjerne duše u čistilištu. Amen.

Litanije presv. krvi Isusa Krista.

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Oče nebeski, Bože, smilju nam se!
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!

Predragocjena krvi Spasitelja mojega,
Krvi Novoga Zavjeta,
Cijeno našega spasenja,
Izvore Božjih milosti,
Izvore žive vode,
Zalogu vječnoga blaženstva,
Žrtvo vječne pravednosti,
Ključu vrata nebeskih,
Očišćavanje naših duša,
Izbavljenje iz naših nevolja,
Sredstvo spasenja za naše grijehe,
Sredstvo za oproštenje grijeha,
Naplato naših dugova,
Otpuštanje zasluženih kazna,
Životno vrelo onima, koji žeđaju za spasom,
Ufanje siromašnima,
Utjeho žalosnih,
Okrepo slabih,
Liječe bolesnih,
Pomirenje grješnika,
Radosti pravednika,
Utočište sviju kršćana,
Udivljenje anđela,
Utjeho patrijarka,
Čeznuće proroka,
Jakosti apostola,
Pouzdanje mučenika,
Opravdanje ispovjedalaca,
Posvećenje djevica,
Blaženosti svetih,

očisti nas o sveta krvi!

Milostiv nam budi, oprosti nam, o Isuse!

Milostiv nam budi, usliši nas, o Isuse!

Od svakoga zla,
Od svake nepravde,
Od duha bludnosti,
Od svake oholosti i taštine,
Od svake lakomosti i zavisti,
Od svake neumjerenosti,
Od svake srditosti i mržnje,
Od svake lijenosti,
Od rata i pobune,
Od glada i skupoće,
Od kuge i raznih bolesti,
Od štetonosnih oluja,
Od nagle i zle smrti,
Od vječnoga prokletstva,
Po svojoj dragocjenoj i svetoj krvi,
Po velikoj cijeni našega spasenja,
Po svetoj krvi, koju si kod Svojega obrezanja prolio,
Po svetoj krvi, koja je na brdu Maslinskom iz Tvojih svetih žila tekla,
Po svetoj krvi, koju si prolio, kada su Te Tvoji neprijatelji zlostavljali,
Po svetoj krvi, koju si prolio, kada su Te grozno bičevali,
Po svetoj krvi, koju si prolio, kada su Te oštrim trnjem nemilice ovjenčali,
Po svetoj krvi, koju si prolio, kad si Svoj teški križ na Kalvariju nosio,
Po svetoj krvi, koju si prolio, kada su s Tvojega ranjenoga tijela odijelo Ti trgali,

oslobodi nas o Isuse!

Po svetoj krvi, koju si prolio, kad su Te na Križ razapinjali,
Po svetoj krvi, koju si na križu viseći prolio,
Po svetoj krvi, koju si prolio, kad su Ti sulicom sveti bok otvorili,
Po svetoj krvi, koju si na posljednjoj večeri Svojim učenicima pružio,
Po svetoj krvi, koja se dnevice u svetoj misi Gospodinu Bogu prikazuje,
} oslobodi nas, o Isuse!

Mi siromašni grješnici,
Da nas poštediš,
Da nam oprostiš,
Da se udostojiš pravu nam pobožnost udijeliti,
Da se udostojiš sveto počitanje i Božji strah nam udijeliti,
Da se udostojiš nježnu nam ljubav prama sebi udijeliti,
Da se udostojiš gorljivu ljubav k svemu dobru nam udijeliti,
Da se udostojiš radosnu nam poslušnost prema Svojemu svetom zakonu udijeliti,
Da se udostojiš pravu nam mržnju na grijeh i svako zlo udijeliti,
Da se udostojiš iskreno nam pokajanje zbog naših grijeha podijeliti,
Da se udostojiš pomoći nam, da svoj život od srca popravimo,
Da se udostojiš svojom svetom krvlju duše naše oprati,
} molimo Te usliši nas!

Da se udostojiš svojom dragocjenom krvlju duše naše pokrijepiti,
Da se udostojiš svojom svetom krvi nas u našim nevoljama utješiti,
Da se udostojiš svojom svetom krvi s Bogom nas pomiriti,
Da se udostojiš svojom svetom krvi do svake nam krjeposti pomoći,
Da se udostojiš po svojoj svetoj krvi u ljubavi nas Božjoj stalne učiniti,
Da se udostojiš po svojoj svetoj krvi u napastima nas očuvati,
Da se udostojiš po svojoj svetoj krvi zasužene nam kazni oprostiti,
Da se udostojiš po svojoj svetoj krvi u samrtnom času biti nam na pomoći,
Da se udostojiš, po svojoj svetoj krvi podati nam milost, da sretno umremo,
Da se udostojiš po svojoj svetoj krvi od muka čistilišnih nas osloboditi,
Da se udostojiš po svojoj svetoj krvi sve nas u nebu blažene učiniti,
} molimo Te, usliši nas!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, o Isuse!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, o Isuse!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj se nam, o Isuse!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Pomolimo se.

O moj premilostivi Spasitelju! Po dragocjenoj za me prolivenoj krvi Svojoj i po neizrecivim zaslugama Svojega presvetoga trpljenja daj, da se moja duša od sviju grijeha očisti, i udijeli mi milost, da Te moje srce sve više i više ljubi i da Ti bude vazda sve zahvalnije, te da se što više trudi, bogoljubnim, Tebi milim životom, zavrijediti, da uniđe u onu slavu, koju si nam Ti, žrtvujući Svoju krv i Svoj život, tako drago i milo pribavio. Amen.

Sedam prinosa predragocjene krvi Isusove.

1. Vječni Oče, ja Ti žrtvujem zasluge dragocjene krvi Isusove, Tvojega preljubljenoga Sina i mojega Božanskoga Spasitelja za raširenje i uzvišenje sv. Crkve, moje drage Majke, za uzdržanje i blagostanje njezine vidljive vrhovne glave, našega sv. Oca pape, za kardinale, biskupe i dušobrižnike i za sve službenike Crkvene.

Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu itd., Hvala čast i slava budi sada i do vijeka Isusu propetomu, koji nas je Svojom krvlju otkupio.

2. Vječni Oče, ja Ti žrtvujem zasluge dragocjene krvi Isusa Tvojega preljubljenoga Sina i mojega Božanskoga Spasitelja za mir i jedinstvo katoličkih kraljeva i knezova, za poniženje neprijatelja sv. vjere i za dobrobit kršćanskoga puka.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu... Hvala, čast i slava budi sada i do vijeka Isusu Propetomu, koji nas je Svojom krvlju otkupio.

3. Vječni Oče, ja Ti žrtvujem zasluge dragocjene krvi Isusa, Tvojega preljubljenoga Sina i mojega bož. Spasitelja za rasvjetljenje nevjernika, za uništenje svih krivih vjera i za obraćenje grješnika.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu... Hvala, čast i slava budi sada i do vijeka Isusu Propetomu, koji nas je Svojom krvlju otkupio.

4. Vječni Oče, ja Ti žrtvujem zasluge dragocjene krvi Isusa, Tvojega preljubljenoga Sina i mojega Bož. Spasitelja za sve moje rođake, prijatelje i neprijatelje za sve nevoljne, bolesne i trpeće, i za sve one, za koje Ti hoćeš da ja molim.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu... Hvala i čast i slava budi sada i do vijeka Isusu Propetomu, koji nas je Svojom krvlju otkupio.

5. Vječni Oče, ja Ti žrtvujem zasluge dragocjene krvi Isusove, Tvojega preljubljenoga Sina i mojega bož. Spasitelja, za sve one, koji će još danas umrijeti, da ih očuvaš od muka paklenih i da ih što prije dovedeš do gledanja lica Božjega i vječnoga blaženstva.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu... Hvala, čast i slava budi sada i do vijeka Isusu Propetomu, koji nas je Svojom krvlju otkupio.

6. Vječni Oče, ja Ti žrtvujem dragocjenu krv Isusa Krista, Tvojega preljubljenoga Sina i mojega bož. Spasitelja, za sve one, koji ovo tako veliko blago od srca ljube i za sve one, koji se zajedno s nama ovoj krvi klanjaju i nju štuju, i napokon za sve koji se trude pobožnost k dragocjenoj krvi raširiti.

Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu... Hvala, čast i slava budi sada i do vijeka Isusu Propetomu, koji nas je Svojom krvlju otkupio.

7. Vječni Oče, ja Ti žrtvujem zasluge dragocjene krvi Isusa, Tvojega preljubljenoga Sina i mojega božanskoga Spasitelja, za sve svoje duhovne i tjelesne potrebe i za pomoć vjernim dušama u čistilištu, osobito pak onima, koje su za života svojega revnije štovale presv. krv Isusovu i žalosti naše presvete i premile Majke Marije.

Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu... Hvala, čast i slava budi sada i do vijeka Isusu Propetomu, koji nas je Svojom krvlju otkupio.

(300 dana oprosta kadgod se ove molitve skrušeno srca mole. Pijo VII. 22. rujna 1817.).

Molitva na počast presv. krvi Isusovoj.

Pomolimo se.

O predragocjena krvi vječnoga života ucjena i otkupnina cijeloga svijeta, pilo i kupalo spasenja za naše duše, koja bez prekida braniš ljude pred prijestoljem milosrđa Svevišnjega. Ja Ti se klanjam s najdubljim poštovanjem i želim, koliko mi je moguće, da Ti nadoknadim sve uvrede i zlostave, koje Ti neprestano čine ljudi, Tvoji stvorovi, poimence oni, koji se drsko usmjeluju bezbožne psovke na Tebe izbaciti. O tko da ne hvali ovu krv od neizmjerne vrijednosti? Tko da se ne užge ljubavlju k Isusu, koji ju je prolio? Što bi bilo od mene, da me nije ova božanska krv otkupila? Pa tko ju je iz presvetih žila Gospodina mojega sve do zadnje kapljice istisnuo? Ah, to nije zacijelo bio nitko drugi, nego Njegova božanska ljubav. O neizmjerna ljubavi, koja si nam podala ovaj balzam pun spoznaje. O neprocjenjivi balzame, koji si potekao iz vrela neizmjerne ljubavi; oh, učini de, da Te sva srca i svi jezici časte i slave i Tebi hvalu daju sada i svagda i do vijeke vijeka. Amen.

(300 dana oprosta, jednom u danu. Pijo 4. VII. 1815.).

Oprosna molitva.

da postigneš milost i milosrđe Božje u svim potrebama poradi presv. krvi Isusove.

(Od sv. hodočasnika Benedikta Josipa Labre-a).

Isus Krist, kralj slave, došao je u miru. — Bog je čovjekom postao. — Riječ je tijelom postala. — Krist se rodio od Marije Djevice. — Krist je u miru prošao kroza njih. (Svoje neprijatelje). Krist je bio raspet. — Krist je umro. — Krist je bio pokopan. — Krist je uskrsnuo. — Krist je na nebo uzašao. — Krist pobjeđuje. — Krist vlada. — Krist kraljuje.

— Kriste, očuvaj nas od svakoga zla. — Krist je s nama! — Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

1. Vječni Oče! Ukaži nam milosrđe poradi krvi Isusove. Znameniuj nas krvlju svojega neokaljanoga Jaganjca, Isusa Krista, kao što si nekoć znamenovao svoj narod Izraelski, da ga oslobodiš od smrti. I ti, o Marijo, majko milosrđa, moli i ublaži Boga za nas i isprosi nam milost, za koju te molimo.

Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu...

2. Vječni Oče! Ukaži nam milosrđe poradi svete krvi Isusove. Izbavi nas od brodoloma svjetskoga, kao što si Nou izbavio od općega potopa. I ti, o Marijo, kraljice spasenja, moli i ublaži Boga za nas i isprosi nam milost, za koju te molimo...

Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu...

3. Vječni Oče! Ukaži nam milosrđe poradi krvi Isusove. Oslobodi nas od zasluženih kazna, kao što si Lota oslobodio od požara Sodome. I ti, o Marijo, zagovornice naša, moli i ublaži Boga za nas, i isprosi nam milost, za koju te molimo.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

4. Vječni Oče, ukaži nam milosrđe poradi krvi Isusove. Utješi nas u sadašnjim nevoljama i potrebama, kao što si nekoć Joba, Anu i Tobiju u njihovim nevoljama utješio. I ti, o Marijo, tješiteljice žalosnih, moli i ublaži Boga za nas, i isprosi nam milost, za koju te molimo.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

5. Vječni Oče! Ukaži nam milosrđe poradi krvi Isusove. Ti ne ćeš smrti grješnikove, nego da se obrati i živi; daj nam radi milosrđa svojega vremena za pokoru, da spoznamo i okajemo svoje grijehe, od kojih dolazi svako zlo, eda uzmognemo u sv. vjeri i ufanju i ljubavi i u miru Gospodina našega Isusa Krista živjeti. I ti, o Marijo, utočište grješnika, moli i ublaži Boga za nas i isprosi nam milost, za koju te molimo.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

6. O predragocjena krvi Isusova, ljubavi naša! Daj, — vapi k svojemu Božanskomu ocu za milosrđe i oproštenje, za milosti i mir Božji za nas (za...) i za sve ljude.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

7. O Marijo, Majko naša i ufanje naše, moli za nas (za...) i za sve ljude i isprosi nam milost, za koju molimo.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

8. Vječni Oče! Ja Ti žrtvujem krv Isusa Krista kao zadovoljštinu za svoje grijehe, a za potrebe sv. Crkve, i za obraćenje grješnika.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

9. O neokaljana Djevice Marijo, Majko Božja, moli Isusa za nas (za...) i za sve ljude. O Isuse i Marijo, ukažite nam milosrđe!

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

10. Sveti Mihaele arkanđele, sv. Josipe, sveti Petre i Pavle, zaštitnici svih vjernika

u crkvi Božjoj i svi anđeli i sveci na nebu molite i prosite milost i milosrđe za nas (za...) i za sve ljude. Amen.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

(Svaki put 100 dana oprosta. Pijo IX. 5. kolov. 1854.).

Ovu je lijepu molitvu sastavio i raširio sv. Benedikto Josip Labre, hodočasnik i trećoredac sv. Franje Asiškoga.).

Uzdasi k presvetoj Krvi Isusovoj.

O Isuse moj, sa svom mogućom poniznošću klanjam Ti se i zahvaljujem za čudesno i premilostivo djelo otkupljenja, a osobito za neprocijenjenu presvetu krv Tvoju, koju si do posljednje kapljice prolio za spasenje svijeta. O krvi premoguća, koja možeš sve naše dugove isplatiti i sve milosti isprositi. Zato u njezino dostojanstvo ufajući se vapijem u nebo k Ocu vječnomu: milost! milosrđe, milosrđe! za nevoljne grješnike, za koje je preljubljeni Sin Tvoj krv svoju prolio. O Oče nebeski, usliši vapaj ove krvi prečistoga Jaganjca Isukrsta i milostiv budi svim grješnicima. Amen.

Molitva presvetoj Krvi protiv sedam glavnih grijeha.

(Prema Kanižlićevom molitveniku).

1. Isuse, Spasitelju svijeta, koji si se htio osmi dan rođenja svojega podvrći obrezivanju, da nam dadeš izgled poniznosti i posluha, molim Te za neoskvrnjenu krvcu za nas prolivenu,

digni od mene *oholost*, i udijeli mi ponizno zapovjedima Tvojim poslušno i tebi ugodno srce.

2. Isuse, ljubitelju duše moje, koji si se od neizrečene tuge i žalosti u vrtu krvavim znojem znojio, da izbrišeš grijeh prvoga oca našega Adama, što se je zabranjena voća okusio, molim te za ovu presvetu prolivenu krv, ustegni moju *neumjerenost* u jelu i pilu i daj mi da gladuje i žeđa duša moja Tebe, koji sam nju zasititi možeš.

3. Isuse, čistih duša preuzoriti zaručniče, koji si dopustio, da Tvoje tijelo za stup privezano nemilo bičuju, da zadovoljiš pravdi Božjoj za *bludnosti* i tjelesne naslade, molim Te za presvetu krv Tvoju kod bičevanja prolivenu, probodi strahom svojim tijelo moje i udijeli mi uspomenu strahovitoga suda Tvojega, da te u napredak nikakvim tjelesnim raspuštenostima ne uvrijedim.

4. O Isuse, kralju nad svima kraljima, koji trnjem prenemilostivo okrunjen i trskom po glavi udaran na preljutoj ovoj muci nijesi pokazao nikakva znaka nestrpljivosti, molim Te za presvetu krv iz probijene glave prolivenu, udijeli mi milost, da nagla *srditost* ne predobije naravi moje, i da krotkost Tvoju i strpljivost vazda slijedim.

5. O Isuse, sviju dobara udjelitelju, koji preljutu muku podnese, kada krvnici odjeću za rane prionu u odadrvši sve rane ponoviše, molim Te za prolivenu onda presvetu krv

Tvoju, ustegni *lakome* želje moje za stvarima zemaljskim i vremenitim, i udijeli mi milost, da ne škrtareći pokažem milosrđe i ljubav kršćansku, koliko sam moguć, ubogima i potrebitima.

6. O Isuse, vrelo dobrote i darežljivosti, koji si tako obilato na drvu križa iz ruku i nogu svojih kao iz četiri vrutka presvetu krv svoju prolio, molim Te za ovu presvetu krv za me prolivenu, digni iz srca mojega svaku *zavist* i udijeli mi Milost, da svakomu iz ljubavi kršćanske želim vremenito i vjekovito dobro i ovu istu želju u svakoj prigodi za ljubav Tvoju djelom posvjedočim.

7. O Isuse, živote naš, koji si dopustio, da se poslije smrti Tvoje presveto tijelo na prsima otvori, da nam ukažeš pregoruću ljubav svoju, molim Te za presvetu krv i vodu, koja proteče iz preljubežljivih prsa Tvojih, probudi moje mlako i *lijeno* srce na službu Tvoju. Rani me, Isuse, ljubavlju svojom, i udijeli mi milost, da Ti u napredak gorućim nastojanjem služim i svim Te srcem ljubim. Amen.

Oprosne molitve za duše u čistilištu.

O predobrostivi Gospodine Isuse Kriste, očisti moje nečisto srce svojom svetom krvi! Kapljice te krvi spasile bi cijeli svijet! Tvoja sveta krv budi utjeha moja i ufanje moje. O sveta krvi, spasonosno kupalo svih bolesnika, probudi u meni ljubav k mojemu Bogu

i Spasitelju! (300 dana oprosta, kolikogod puta ovu molitvicu skrušeno i pobožno izmoliš. Pio VII. 20. trav. 1807.).

Tebe dakle molimo, dođi u pomoć dušama, koje još u čistilištu trpe, koje si Ti svojom dragocjenom krvlju otkupio.

(300 dana oprosta svaki put. Pijo X. 13. rujna 1908.).

Vječni Oče, prikazujem Ti predragocjenu krv Isusa Krista u zadovoljštinu za svoje grijehe i za potrebe sv. Crkve. (Svaki put 100 dana oprosta. Može se namijeniti dušama u čistilištu.).

Vječni Oče, prikazujemo Ti krv, muku i smrt Isusa Krista, žalosti presvete Djevice Marije i sv. Josipa u zadovoljštinu za naše grijehe, za utjehu siromašnim dušama u čistilištu, za potrebe sv. majke Crkve i za obraćenje grješnika.

(100 dan oprosta jednom na dan. Možeš namijeniti i dušama u čistilištu.).

Pozdrav svetih rana.

(Iz Kanižlićeva molitvenika.).

Evo o preljubljeni Isuse, koji si hotio biti zaručnik duše moje, prostirem se sada priklonitim srcem pred noge Tvoje, da Ti ljubav i predužnu zahvalnost svoju posvjedočim i ukažem. Ali šta ću ti povratiti, raspeti moj Spasitelju, koji si me do kraja ljubio; koji si me na rukama i na nogama i još u srcu svom me velikim doista i očitim biljezima napisao? Ah,

tko će mi dati da kako Ti mene tako i ja Tebe vazda nosim upisana u srcu svojem i o Tebi imadem vazda spomen živ! O preslatki i predobri Isuse, kako si me velikom i neprocijenjenom ljubavlju zagrlio, hotjevši, da mi ne samo noge i ruke nego i premilostive prsi Tvoje budu otvorene, da obilnošću nebeskih darova utišaš i ispuniš želju moju. Primi, molim Te ponizno, ovu pobožnost moju namijenjenu na čast pet presvetih rana Tvojih; ufam se, Otkupitelju premilostivi, da me od ovih vrutaka života i spasenja mojega ne ćeš odbiti. Amen.

Molitve zahvalnice.

1. Vječni Oče, prikazujem Ti predragocjenu krv Isusa Krista u zajednici sa presvetom i neokaljanom Djevicom, sa svim blaženima na nebu i svim odabranicima na zemlji, u zahvalu za milosti i odlike, kojima si Mariju kao svoju najposlušniju kćerku obogatio, a napose za njezino bezgrješno začeće. Prikazujem Ti ovu dragocjenu krv i za obraćenje siromašnih grješnika, za raširenje i uzvišenje sv. Crkve, za uzdržanje i blagostanje sv. Oca pape i po njegovoj namjeni.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

2. Vječna utjelovljena Riječi Božja, prikazujem Ti Tvoju predragocjenu krv u zajednici sa presvetom neokaljanom Djevicom, sa svim blaženima na nebu i sa svim odabranicima na zemlji, u zahvalu za milosti i odluke, kojima si Mariju kao svoju premilu majku obogatio, a napose za njezino bezgrješno začeće. Prikazujem Ti ovu dragocjenu krv i za obraćenje siromašnih grješnika, za raširenje i uzvišenje sv. Crkve, za uzdržanje i blagostanje sv. Oca Pape i po njegovoj namjeni.

Slava Ocu i Sinu i Duhu svetomu...

3. Vječni Duše sveti, prikazujem Ti predragocjenu krv Isusa Krista u zajedini s presvetom i neoskvrnjenom Djevicom sa svim blaženicima na nebu i sa svim odabranicima na zemlji, u zahvalu za sve milosti i odlike, kojima si Mariju kao svoju najvjerniju zaručnicu obogatio, a napose za njeno bezgrješno začeće. Prikazujem Ti ovu dragocjenu krv i za obraćenje siromašnih grešnika, za raširenje sv. Crkve, za uzdržanje i blagostanje sv. Oca pape i na njegovu namjenu.

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu...

Prikazna molitva.

O preljubezni Isuse, Spasitelju moj i sve moje! Danas prikazujem Tebi i posvećujem za uvijek vas svoj još preostali život, svoje tijelo sa svim njegovim bijedama, svoju dušu sa svim njezinim slabostima, sve svoje molitve i poslove i svu ljubav i sve muke i borbe, a osobito svoju smrt sa svim njenim okolnostima, svoju zadnju borbu i svoje posljednje trpljenje. Ja sjedinjujem sve to i svako pojedino s Tvojom ljubavlju, Tvojim ranama i Tvojom dragocjenom krvlju za uvijek i ne-

opazivo. Ako li pak ikada od tuge ili malodušnosti, od putenosti ili uzrujanosti, od boli ili žaosti ne bi na Te mislio, o moj preslatki Isuse, tada — molim te i zaklinjem za Tvoju ljubav i Tvoju svetu krv, opomeni se mene, svojega djeteta i moje današnje posvete. Amen.

MOLITVE NA ČAST PREGORKOJ MUCI I SMRTI ISUSOVOJ.

Litanije o muci i smrti Isusovoj.

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože!
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože!
Duše Sveti, Bože!
Sveto Trojstvo, jedan Bože!
Isuse, za trideset srebrnjaka prodani,
Isuse, u vrtu do smrti ožalošćeni,
Isuse, na molitvi krvavim znojem oblivени,
Isuse, od Jude himbenim cjelovom izdani,
Isuse, konopcima kao razbojnik svezani,
Isuse, na sud Anin i Kaifin potezani,
Isuse, od sluge teškom zaušnicom udarani,
Isuse, od Kaife bogopsovkom okrivljeni,
Isuse, u Tvoj nebeski obraz popljuvani,
Isuse, prikrivenim obrazom i zaušnicama napastovani,
Isuse, od Petra tri put zatajeni,
Isuse, od Iruda kao lud u bijeloj sviti poruženi,
Isuse, Pilatu kao zločinac predani,

smiluj nam se!

Isuse, gori od Barabe ubojice procijenjeni,
Isuse, preljutim bičevima rastrgani,
Isuse, za pogrdu crvenom haljinom zaodjeveni,
Isuse, trnjem prenemilostivo okrunjeni,
Isuse, od dna pete do vrh glave jednom ranom učinjeni,
Isuse, na pregrdnu smrt nepravedno osuđeni,
Isuse, pod preteškim križem satrveni,
Isuse, kao umiljeno janje na krvavu žrtvu povedeni,
Isuse, čavlima na križ pribijeni,
Isuse, među dva razbojnika na križu uzdignuti,
Isuse, na križu poruženi i opsovani,
Isuse, žučju i octom napojeni,
Isuse, iz ljubavi k nama na križu umrli,
Isuse, po smrti svojoj sulicom u prsa ranjeni,
Isuse, s križa u krilo žalosne Majke položeni,
Isuse, od žalosne Majke Svoje groznim suzama oplakani,
Isuse, u novi grob ukopani,

} smiluj nam se!

Milostiv budi, oprosti nam, Isuse!
Milostiv budi, usliši nas, Isuse!
Od svakoga zla,
Od svakoga grijeha,
Od nagle i nepripravne smrti,
Od smrti vječne,

} oslobodi nas, Isuse!

Za pregorku muku i smrt svoju,
Za predragocjenu krv Svoju na križu prolivenu,
Za pet smrtnih rana Svojih,
Za boli prežalosne Majke Svoje,

} oslobodi nas, Isuse!

Mi grješnici,
Da se dostojiš vazdašnje živo spominjanje krvi i muke i smrti Svoje u našem srcu probuditi,
Da se dostojiš pravu pokoru i sretnu nam smrt milostivo dopustiti,
Da se dostojiš u Svojoj svetoj milosti i ljubavi nas uzdržati,
Da se dostojiš svim vjernim mrtvima pokoj vječni darovati,

} molimo Te, usliši nas!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Isuse!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Isuse!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se, Isuse!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Oče naš. Zdravo Marijo.
Klanjamo Ti se, Kriste, i blagoslivamo Te, jer si svojim svetim križem svijet otkupio.
Gospodine, usliši molitvu moju!
I vapaj moj neka k Tebi dođe!

Pomolimo se.

Gospodine Isuse Kriste, Otkupitelju svijeta, koji si presvetu krv Svoju prolio za otpuštanje grijeha, Tebe ponizno molimo za onu pregorku muku, koju si za nas na križu umirući podnio, smiluj se nama, i prinesi za nas Ocu nebeskomu neprocjenjeno dostojanstvo krvi, muke i smrti Svoje, da sretno preminemo s ovoga svijeta i otkupljenja Tvojega dionici postanemo na vijeke. Koji s Ocem i Duhom svetim živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Moli za nas, sveta Bogorodice!
Sada i na čas smrti naše.

Pomolimo se.

Neka moli za nas, prosimo, Gospodine, sada i na čas smrti naše pred dobrotom Tvojom Blažena Djevica Marija, majka Tvoja, kojoj presvetu dušu prođe mač boli u vrijeme múke i smrti Tvoje, kad s najvećom samilosti promatraše, gdje dragocjenu krvcu Svoju prolijevaš do zadnje kapi za spasenje naše. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vijeka. Amen.

Pomolimo se.

Bože, koji si jedinorođenoga Sina svoga mukom i prolivenom krvi iz pet rana njegovih čovječansku narav grijehom izgubljenu ispravio, udijeli nam, molimo, da koji primljene od njega rane štujemo na zemlji, dostojni

budemo neprocjenjene krvi njegove plod zadobiti na nebu. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molitva sv. Anzelma.

Pogledaj milosrdno, vječni Oče, milostivoga Sina svoga, gdje za me tako nemilu smrt trpi. Pogledaj jedinoga Sina svoga po svemu tijelu ranjena, i za rane njegove krvlju napisane oprosti milostivo zla djela moja, koja su učinile ruke i noge moje; spomeni se prsa njegovih, koja je probilo nemilo koplje, i okrijepi me onim studencem, koji iz njih proteče. Amen.

Molitva sv. Augustina.

Napiši krvlju svojom na srcu mojem rane svoje, Gospodine, da u njima mogu pročitati muku i ljubav Tvoju. Daj mi pročitati muku Tvoju, da strpljivo podnosim sve tegobe svoje; daj mi pročitati ljubav Tvoju, da mi omrznu sve ljubavi tjelesne i svjetovne. Amen.

Molitva o pojedinim člancima muke Isusove.

(300 dana oprosta jednom na dan; ako se cijeli mjesec moli svaki dan, potpuni oprost na jedan od zadnja tri dana u mjesecu uz običajne uvjete: ispovijed i sv. pričest. Pijo VII. 25. 8. 1820.).

Bože, koji si za otkupljenje svijeta htio da se rodiš i da budeš obrezan, zabačen od Židova, od izdajnika Jude poljupcem izdan, užetima vezan, da te poput nedužnog janjeta vode za žrtvu, da te nedostojno izlože pogle-

dima Ane, Kajfe, Pilata i Heroda, optuže od lažnih svjedoka, da te muče bičevima i porugama, popljuju, trnjem krune, zaušnicama tuku, trskom udaraju, lice ti zastru, da ti odijelo svuku, na križ te čavlima pribiju, na križ te uzdignu, da te ubroje među razbojnike, napoje žučju i octom i sulicom probodu; ti, Gospodine, po ovim presvetim mukama svojim, što ih se ja nevrijedan spominjem, i po svetom križu i smrti svojoj, oslobodi me muka paklenih i udostoj se tamo uvesti me kamo si uveo razbojnika s tobom razapeta. Koji s Ocem i Duhom svetim živiš i kraljuješ Bog po sve vijeke vjekova. Amen. (*Dodaj još 5 puta Oče-naš, Zdravo Marijo i Slava Ocu.*).

Molitvice sv. Grgura o Muci Gospodinovoj.

O Gospodine Isuse Kriste! Klanjam se Tebi na križu obješenu i trnovom krunom okrunjenu; molim te, da me križ tvoj oslobod od anđela kazne. Amen. *Oče naš.*

O Gospodine Isuse Kriste! Klanjam se Tebi na križu ranjenom, žučju i octom napojenomu; molim Te, da rane tvoje budu lijek duše moje. Amen. *Oče naš.*

O Gospodine Isuse Kriste! Poradi one gorčine, što si ju podnio radi mene bijednika na križu, osobito onaj čas, kada je preplemenita duša tvoja izašla iz blagoslovenog tijela tvoga; molim te, smiluj se duši mojoj, kad bude izlazila iz tijela, i uvedi je u život vječni. Amen. *Oče naš.*

O Gospodine Isuse Kriste! Klanjam Ti se, koji si sašao pred pakao i oslobodio zasužnjene: molim te, ne dopusti mi, da tamo uniđem. Amen. *Oče naš.*

O Gospodine Isuse Kriste! Klanjam ti se uskrsnulom od mrtvih, uzašlom na nebesa, gdje sjediš ob desnu Oca; molim te, da budem dostojan tamo te slijediti i tebi biti predstavljen. Amen. *Oče naš.*

O Gospodine Isuse Kriste, dobri pastiru! Očuvaj pravednike, grješnicima budi pravedan, svima vjernicima milosrdan i smiluj se meni najvećem grješniku. Amen. *Oče naš.*

O Gospodine Isuse Kriste! Klanjam Ti se položenom u grobu, pomazanom mirom i mirisima: molim Te, da Tvoja smrt bude moj život. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo.

Molitva za blaženu smrt.

O Božanski Spasitelju moj! Tri sata visio si na križu u neizrecivoj muci i kad si svu Svoju krv prolio, onda se istom svršila sveta žrtva Tvoja. O Isuse, ja Ti se ponizno klanjam i poštivam gorku muku i smrt Tvoju. Oprosti mi grijehe moje, i za presvetu muku i smrt Svoju, i za onu dragocjenu krv, koju si na križu prolio, te za onu pregorku žalost, koju si podnio, kad se presveta duša Tvoja dijelila od presvetoga tijela Tvojega, smiluj se meni sada i u čas smrti moje. Usliši o premilostivi Isuse, uzdisaje i vapaje skrušenoga srca moje-

ga, i u onom zadnjem času budi milostiv i milosrdan grješnoj duši mojoj, koju zaufano preporučujem u ruke Tvoje.

Druga molitva raspetomu Isusu za sretnu smrt.

(300 dana oprosta jedamput na dan, a u godini dvaputa potpuni oprost uz obične uvjete.).

Raspeti moj Isuse! Primi milostivo ovu molitvu, koju sada k Tebi upravljam za smrtni čas života moga, kada će pomanjkati sva sjetila moja.

Kada dakle, preslatki Isuse, nemoćne i oborene oči moje ne budu mogle više Tebe gledati: spomeni se žarkoga onoga pogleda, koji sada k Tebi obraćam, i smiluj mi se!

Kada se osuše usne moje, te ne budem mogao više presvetih rana Tvojih poljubiti: spomeni se žarkih onih cjelova, koje na presvete rane Tvoje sada pritiskujem, i smiluj mi se!

Kada oleđene ruke moje, te ne budem mogao više njima zagrliti križa Tvoga: spomeni se one ljubavi, kojom te sada grlim i smiluj mi se!

Kada napokon oteče i ukoči se jezik moj, a ja više ne budem mogao govoriti, spomeni se sadašnjega ovoga zaziva moga:

Isuse, Marijo i Josipe, vama izručam dušu svoju!

Na čast Isusu u presv. Olt. Sakramentu.

Hvaljen i slavljen budi, Isuse, u presvetom oltarskom Sakramentu toliko puta, koliko ima zvijezda na nebu, iskrica u vatri, prašine u zraku, kapljica u moru, a pijeska na zemlji. Sav si Ti onaj živi hljeb, koji je s neba na zemlju došao i sve slasti ima u sebi. Hvaljen i slavljen budi, Isuse, u presv. oltarskom Sakramentu toliko puta, koliko usta sviju ljudi izreći, a srca sviju ljudi zaželjeti i pomisliti mogu. Jer si Ti, o Isuse, onaj neokaljani Jaganjac, koji nas je krvlju svojom oprao i otkupio. Amen.

Posvetna molitva.

Svemogući vječni Bože, Gospodine Oče nebeski, pogledaj očima neizmjernoga milosrđa svojega na nevolje i potrebe naše. Smiluj se svim pravovjernicima i grješnicima, za koje se Tvoj Jedinorođeni Sin, Gospodin i Otkupitelj naš, Isus Krist, dragovoljno predao u ruke grješnicima i prolio svoju dragocjenu krv na križu. Tebi, Gospodine, preporučujemo sav svoj posao i pokoj, sve svoje trude i pute, svoj život i smrt. Dopusti nam, da ovdje uživamo Tvoju milost, a ondje sa svim izabranima u vječnom veselju i blaženstvu Tebe hvalimo i slavimo. To nam podijeli, Oče nebeski, po presvetoj krvi Sina Tvojega, Gospodina našega. Amen.

Molitva, da sv. Crkva dobije dobrih svećenika.

Pozdravljam Te, o Marijo, po presv. Srcu Tvojega dragoga Sinka, pa Te ponizno molim,

prikaži Ti Vječnom Ocu one predragocjene kapi krvi i vode, što potekoše iz presv. Srca Isusova i moli mu se, da bi poslao Crkvi svojoj mnogo dobrih i svetih svećenika. Amen.

Molitva za preminule svećenike.

O Marijo, moja preslatka Majko, molim Te za sve one Tvoje gorke boli, koje si podnijela kod smrti Svojega Sinka, prikaži Ti Vječnomu Ocu predragocjenu krv Svojega Sinka za svećenike u čistilištu. Amen.

Za umiruće.

Bože moj, svekolike svete mise, koje se danas na cijelom svijetu služe, ja Ti prikazujem za grješnike, koji su u smrtnoj borbi, te će još danas umrijeti. Dragocjena krv Isusa Spasitelja, neka im ishodi pomilovanje.
(300 dana oprosta).

PUT KRIŽA.

Već za prvih vremena kršćanstva pobožne su duše pohađale sv. zemlju i pratile u duhu muku Isusovu idući onim putem, kojim je Spasitelj nosio svoj teški križ idući od Pilatove sudnice na Golgotu.

Ali kako većini nije bilo moguće osobno pohoditi sveta mjesta poče se u 15. vijeku osobito zauzimanjem franjevačkoga reda, širiti pobožnost križnoga puta, slična našoj današnjoj.

Sv. Crkva je ovu pobožnost obdarila mnogim oprostima.

Da ih dobiješ, pazi na ovo:

1. Ne smiješ imati na duši nijednoga smrtnoga grijeha.
2. Ovu pobožnost obavi skrušenim srcem!
3. Odmah s početka odredi jedan potpuni oprost za sebe, a sve druge oproste namijeni dušama u čistilištu!
4. Treba da moliš Put Križa u crkvi, gdje je zakonito podignuto 14 stajališta.
5. Klekni ili stani pred svako stajalište, te razmišljaj dotično otajstvo muke Isusove! Ako moliš Put Križa zajedno sa drugima i sa svećenikom u crkvi, onda je dosta, da se na svome mjestu okreneš licem prema dotičnomu stajalištu, te sa svećenikom i ti poklekneš ili se barem nakloniš prema stajalištu. Ako ga sam obavljaš, onda moraš ići od jedne postaje do druge.

Molitva pristupna.

Klečeći pred velikim oltarom.

U ime Oca + i Sina + i Duha + Svetoga. + Amen.

Premilostivi Bože Isuse Kriste! Evo duša moja sa rastuženom majkom Tvojom Marijom ide za Tobom i prati Te na teškom putu Tvoje pregorke muke. Okrijepi me svojom milošću, da mognem strpljivo nositi svoj križ, što sam ga grijesima svojim zaslužio. Daj mi jakost, da ne klonem i ne iznemognem na tom putu. Daj, da mi svako stajalište bude korak u nebo. Amen.

Idući k prvom stajalištu pjeva se ili se govori:

Stala Mati bola sveta
Pokraj Sina razapeta,
Mutile joj suze vid.

I. stajalište.

Isus osuđen na smrt.

I. Stajalište. Isus osuđen na smrt.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te.
Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Gledaj nedužnoga Isusa, gdje stoji pred sucem! Slušaj, kako ga krivo potvaraju i tuže, a on ni ne otvara svojih usta! Razdraženi narod, koji ga prije nekoliko dana slavio kao kralja, mahnito viče: „Propni ga, propni!" Osuđuje ga; a on prima drage volje osudu, samo da nas oslobodi od osude vječnoga prokletstva.

P o m o l i m o s e. Gospodine Isuse! Na tu nepravednu osudu pristao sam i ja po grijehu. Ah, i ja sam te zlim življenjem svojim osudio. Oprosti mi! Daj mi milost, da i ja krotko i strpljivo primam krivi sud, te da se riješim osude na vječne muke. Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine! — Smiluj nam se!

Dušom njenom rastuženom,
Razboljenom, skamenjenom
Prolazio mača brid.

II. stajalište.

Isus prima na se križ.

II. Stajalište. Isus prima na se križ.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te. Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Gledaj teški križ, što ga navališe na Isusa njegovi neprijatelji. Ne nosi ga on za sebe, već za tebe i za čitav svijet. Grijesi tvoji i grijesi sviju ljudi tište sveta ramena njegova, a ti još ne ćeš da se popraviš! Skini sa sebe što prije teško breme svojih grijeha u skrušenoj valjanoj ispovijedi.

P o m o l i m o s e. Preblagi Spasitelju Isuse Kriste! Ti si dragovoljno primio na se križ, što ti ga priredišе grijesi moji i grijesi svega svijeta. Daj mi milost, da oćutim teško breme svojih grijeha, i da ih skrušeno oplačem. Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine! — Smiluj nam se!

O koliko ucviljena
Bješe ona uzvišena
Mati Sina jedinog!

III. stajalište.

Isus pada prvi put pod križem.

III. Stajalište. Isus pada prvi put pod križem.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te.
Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Kako su teški grijesi naši! Pod njihovim teretom pada onaj, koji sve drži svemožnom riječju svojom; a pada zato, da se mi podignemo iz zloća svojih. Gledaj, kako Isus strpljivo podnosi sve pogrde i nemile udarce! A ti se tužiš na svaku malenkost i nepromišljeno mrmljaš; ti, koji si i više toga zaslužio!

P o m o l i m o s e. Nedužni Isuse Kriste! Pod težinom grijeha mojih padaš ti, da mene bijednika podigneš. Okrijepi me, dragi Isuse, da nikada više ne upadnem u grijeh. Daj mi milost, da me nikakvo zlo ne odijeli od ljubavi tvoje. Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine! — Smiluj nam se!

Bol bolova sve to ljući
Blaga Majka gledajući
Muke slavnog čeda svog.

IV. stajalište.

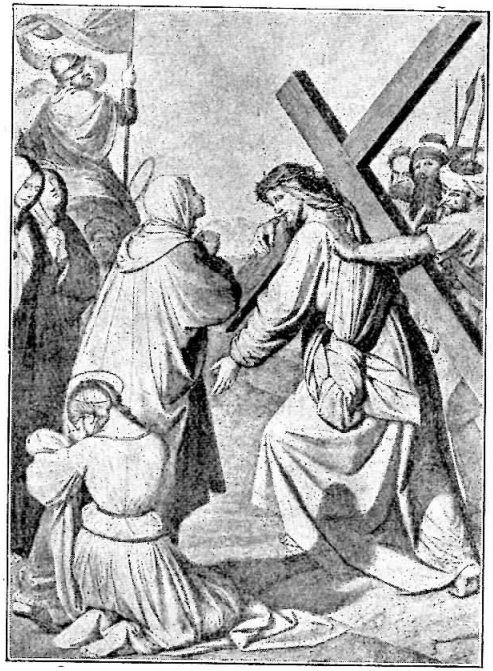

Isus susreće svoju svetu majku.

IV. Stajalište, Isus susreta svoju svetu Majku.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te.
Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Gledaj žalosnu Majku Isusovu, kako rasplakana ide za Sinom svojim. Oh, kolika joj bol obuze srce, kad ga vidje onako nagrđena i izmučena! A tko joj prouzroči toliku bol? Mi i grijesi naši. Hoćemo li i nadalje svojim grijesima zadavati bol svetoj Majci Spasiteljevoj? Ne, nikada više!

P o m o l i m o s e. Predragi Isuse! Molim te za onu tugu, što si je podnio, kad si sreo Majku svoju: podijeli mi pravu pobožnost prema svetoj Majci svojoj. A ti, prežalosna Majko, pomozi mi, da se uvijek spominjem muke Sina tvoga, i da po njoj dođem u nebo Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.

Smiluj se nam, Gospodine! — Smiluj nam se!

Koji čovjek ne bi plako
Majku Božju videć tako
U tjeskobi beskrajnoj?

V. stajalište.

Simon Cirenac pomaže Isusu nositi križ.

V. Stajalište. Simon Cirenac pomaže Isusu nositi križ.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te.
Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Spasitelj je tako iznemogao, da već ne može nositi križa; ali tvrdo srce ljudsko nema smilovanja. Isus je mnogoga bolesnika ozdravio, mnogomu mrtvacu povratio život: sada sam treba pomoći; ali mu nema nikoga u pomoć. Ne preosta dakle drugo neprijateljima njegovim, već da prisile Simona, te pomogne Isusu nositi križ. O sretna li Simona! A kako ti nosiš svoj križ?

P o m o l i m o s e. Premili moj Isuse! Prosvijetli me milošću svojom, da spoznam, od kolike je vrijednosti križ tvoj; i daj mi milost, da križ od tebe meni poslani, zagrlim i nosim drage volje, doklegod ti hoćeš. Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine! — Smiluj nam se!

Tko protužit ne će s Čistom
Kad ju vidi takvu s Kristom,
Gdje sa smrću bije boj?

VI. stajalište.

Veronika pruža Isusu rubac.

VI. Stajalište. Veronika pruža Isusu rubac.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te.
Jer su svojim svetim križem svijet otkupio!

Među silnom svjetinom, koja se naslađivala mukama Isusovim, našla se jedna pobožna žena, te požali Isusa. Ona mu pruži rubac, da otare svoje krvavo lice. A za nagradu vraća joj Spasitelj sliku presvetog obraza svoga, utisnutu u rubac. Kako je lijepo ogledalo dobila sveta Veronika! Ogledaj se u to ogledalo često!

P o m o l i m o s e. Predobri Isuse, koji si smrtnim znojem lica svojega meni spasao život: o daj povrati duši mojoj ljepotu, koju je na krštenju primila! Daj mi onako nježno srce, kakovim ti je sveta Veronika pružila rubac, pa i meni utisni u srce biljege muke svoje. Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava ocu.
Smiluj nam se, Gospodine! — Smiluj nam se

Zarad grijeha svoga puka
Gleda njega usred muka,
Bičevi joj biju sluh.

VII. stajalište.

Isus pada drugiput pod križem.

VII. Stajalište. Isus pada drugi put pod križem.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te.
Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Eto, i opet pada Isus, da iz gliba grijeha podigne tebe i sve ljude. Kako ga moraju boljeti rane na presvetom tijelu! Ako još više nego li rane, bole ga tvoji grijesi u koje jednako padaš. Prigni već jednom oholu glavu svoju, budi od srca ponizan i nauči se Bogu za ljubav i za pokoru svojih grijeha strpljivo podnositi svaki križ!

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.
Smiluj nam se, Gospodine! — Smiluj nam se!

P o m o l i m o s e. Ljubljeni Isuse! Ti opet padaš pod teškim bremenom križa. Molim te za boli, što si ih ćutio kod ovoga pada, uzdigni me iz grijeha mojih, i ne daj, da se ikada više u njih povratim. Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.
Smiluj nam se Gospodine! — Smiluj nam se!

Gleda svoje milo zlato
Ni od Oca ne gledato,
Gdje božanski pusti duh.

VIII. stajalište.

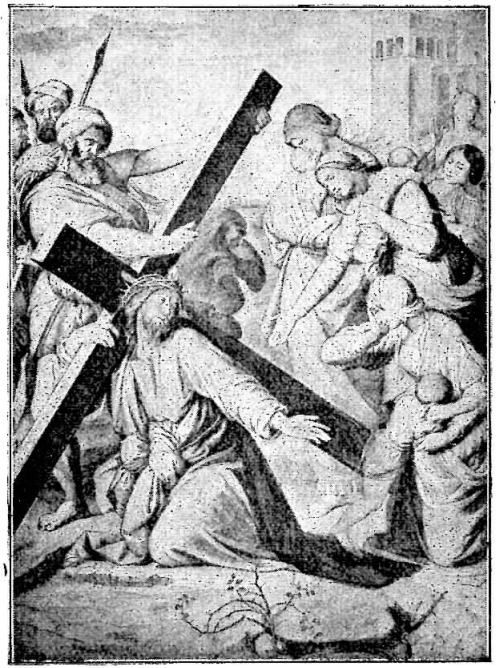

Isus tješi jeruzalemske žene.

VIII. Stajalište. Isus tješi jeruzalemske žene.

Klanjamo ti se Kriste, i blagosivamo te. Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Bogoljubne žene požališe Isusa, kad ga vidješe svega krvava i izranjena; i zato uzeše nad njim plakati. A Isus im reče: „Kćeri jeruzalemske! ne oplakujte mene, nego oplakujte sebe i djecu svoju!" I tebi Isus veli isto, što je rekao ženama. „Ne oplakuj, sinko, mene, nego oplakuj sebe i grijehe svoje!" A gdje su tvoje suze da oplačeš grijehe svoje?

P o m o l i m o s e. Premili Isuse, koji voliš, da oplakujem grijehe svoje, nego li muke tvoje, daj mi milost, da skrušenim srcem oplačem grijehe i uvrede, što sam ti ih nanio, da zavrijedim veseliti se s tobom u kraljevstvu nebeskom.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu. Smiluj nam se, Gospodine! — Smiluj nam se!

Daj, o Majko sve miline,
Osjetit mi brid gorčine,
E da s tobom procvilim.

IX. stajalište.

Isus pada treći put pod križem.

IX. Stajalište. Isus pada treći put pod križem.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te.
Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Po treći put pada Isus pod križem, ali ga ne prestaje nositi, dok ne dovrši djelo spasenja ljudskog. Zašto ti ne ćeš da nosiš križ, koji te u nebo vodi ? U križu je spasenje, u križu je zaštita i obrana, u križu je život. Zato prigrli križ, da živiš u vijeke.

P o m o l i m o s e. Premili Isuse, koji si od silne muke i po treći put pao pod križem, ali se opet podigao i prigrlio teški križ, da dovršiš za me žrtvu ; daj mi jakost i ustrajnost, da sa strahom i trepetom mislim na spasenje duše svoje, i da me breme grijeha ne obori u ponor vječni, otkle nema spasenja. Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine ! — Smiluj nam se !

Nek mi ljubav srce mori
Nek za Krista ono gori,
E da njemu omilim.

X. stajalište.

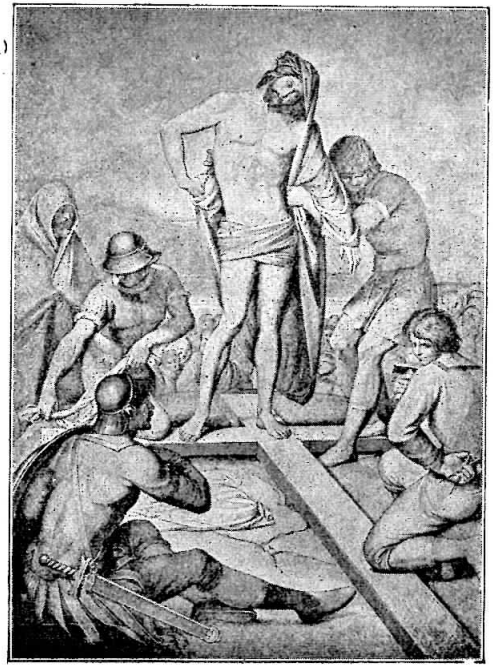

Isusa svlače.

X. Stajalište. Isusa svlače.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te.
Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Gledaj kako krvnici Isusovi i odijelo s njega svukoše. Oh, strahote! Gol stoji Bog, koji sve odijeva! Njegovo presveto i prečisto tijelo ruglu se izvrgava. Zbog naše tašte gizde i puste taštine mora on podnositi toliku sramotu, mora biti bez odijela, da nas zaodjene odjećom nedužnosti, koju smo izgubili sramotnim mislima, riječima i djelima.

P o m o l i m o s e. Nedužni Isuse, koji si na Kalvariji bio sramotno svučen: daj mi milost, da i ja svučem sa sebe staru zlu ćud i zle požude. Daj, da sve, što je taštim ljudima slatko, meni bude gorko, a ti jedini da mi budeš prava slast i utjeha. Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine! — Smiluj nam se!

Rane drage, Majko sveta,
Spasa za me razapeta
Tisni dosred srca mog.

XI. stajalište.

Isusa pribijaju na križ.

XI. Stajalište. Isusa pribijaju na križ.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te. Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Promisli, kako oštrim čavlima pribijaju na križ svete ruke Isusove, koje su tolika dobra učinile ljudima! Promisli, kako mu probijaju noge, koje su koracale jedino za spasenje ljudsko. Što si ti zaslužio, koji si rukama svojim tolike nepravde počinio; koji si često stupao po zabranjenom i krivom putu! Pravdi se Božjoj mora svakako potpuno udovoljiti: bolje na ovom svijetu, nego li na drugom.

P o m o l i m o s e. Klanjam ti se, Isuse moj, i molim te za svetu muku tvoju; daj, da mi protrnu sva uda od svetoga straha; daj da razapnem grješne požude tijela svoga, i da vazda budem tvoj. Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine! — Smiluj nam se!

Neka dođu i na mene
Patnje za me podnesene
Sinka tvoga ranjenog.

XII. stajalište.

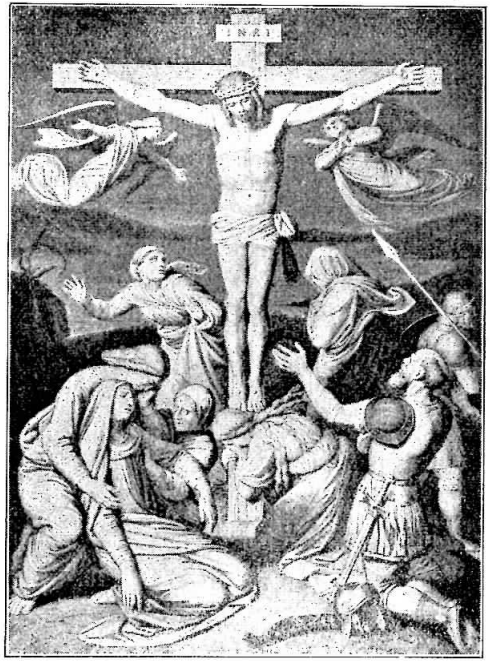

Isus umire na križu.

XII. Stajalište. Isus umire na križu.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te. Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

U groznim mukama visi Spasitelj na križu, a neprijatelji ga njegovi još ruže i grde. Ali on ih ne proklinje, već za njih moli: „Oče, oprosti im, jer ne znaju, što čine!" Opraštaš li i ti neprijateljima svojim? Moliš li za one, koji te mrze i progone? Isus je umro, da mi živimo. Smrću svojom Isus je pobijedio smrt.

P o m o l i m o s e. Strpljivi Isuse, koji si na križu izdahnuo: molim te, pritegni me k sebi na sveti križ! Zaslužio sam nesretnu smrt; ali te molim za pregorku smrt tvoju, smiluj mi se, i daj, da jednoć s križem u ruci umrem u milosti tvojoj. Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine! — Smiluj nam se!

Daj mi s tobom suze livat,
Raspetoga sažaljivat,
Dok mi teče žića čas.

XIII. stajalište.

Isusa skidaju s križa.

XIII. Stajalište. Isusa skidaju s križa.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te. Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Promisli, koliku je bol morala oćutjeti blažena Djevica Marija, kad joj mrtvo tijelo predragoga Sina položiše u krilo! Grijeh pogubi joj dragoga Sina. Grijeh probode mačem prevelike žalosti majčino srce njezino. Oplači grijehe svoje i žali Majku, koja za te toliko trpi! Čuvaj se ponovnoga pada, da je i opet ljuto ne ucviliš.

P o m o l i m o s e. Rastužena Majko Isusova i Majko moja! Molim te za onu preljutu bol, što si je pretrpjela, kad si primila u krilo mrtvo tijelo Božanskoga Sina; primi i moju dušu na samrti u svoje materinsko krilo. Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine! — Smiluj nam se!

U tvom društvu uz križ stati,
S tobom jade jadovati,
Od te želje gorim vas.

XIV. stajalište.

Isusa polažu u grob.

XIV. Stajalište. Isusa polažu u grob.

Klanjamo ti se, Kriste, i blagosivamo te.
Jer si svojim svetim križem svijet otkupio.

Pobožni Josip Arimatejac i Nikodem iskazaše Spasitelju posljednju počast, položivši mu sveto tijelo u novu grobnicu, u kojoj nije bio još nitko ukopan. Nu tijelo Isusovo nije ostalo u grobu; domalo je ustalo slavno iz groba i združilo se opet s dušom. I tebe će jednom položiti u grob. Gledaj, da ti tijelo bude izmučeno trudom i naporom dobrih djela, da tako ustane slavno na vječni život.

P o m o l i m o s e. Isuse, početniče života, daj, da na tvom grobu oživim novim životom, i da obumrvši posvema grijehu, s tobom jednoć uskrsnem na život vječni. Amen.

Oče naš — Zdravo Marijo — Slava Ocu.

Smiluj nam se, Gospodine! — Smiluj nam se!

Pri života, Kriste, m'jeni,
Neka slavni vijenac meni
Spremi Majčin zagovor.

Kad mi zemlja tijelo primi,
Dušu onda uzmi ti mi
U nebeski blažen dvor. Amen.

Završna molitva.

Predobri Isuse! Zahvaljujem ti na milosti, koju si mi udijelio pri ovoj pobožuosti. Primi ovu moju bogoljubnost na slavu muke svoje, na zadovoljštinu za grijehe moje, na utjehu i pomoć dušama u čistilištu! O ne daj, Isuse, da neizmjerna vrijednost presvete Krvi Tvoje bude za me izgubljena, nego mi udijeli milost svoju i uvedi me iza ovoga života u vječnu radost. Amen.

Hvaljen budi Isus Krist, raspeti naš Otkupitelj, i njegova pod križem žalosna Majka Marija!

PREPORUČAMO

molitvenik

SLAVA MARIJINA

ili

MAJKA BOŽJA OD MILOSRĐA

Napisao:

Sv. ALFONSO MARIJA DE LIGUORI

biskup i naučitelj sv. Crkve

Preveo i molitve pridodao

DR. JOSIP LANG

Cijena Din. 20·—

U svojoj nakladi izdala:

KNJIŽARA

NARODNE PROSVJETE

ZAGREB, KAPTOL 29.